Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký(67-74)tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng xin cảm tạ(scan từ microfilm của Đại Học Corne

SỐ THỨ 2021 — SIX PAGES — NGÀY THỨ HAI 6 OCTOBRE 1930. — NGÀY 15 (rằm) THÁNG TÁM, NĂM CANH-NGỌ — SÁU TRƯƠNG — NAM THỨ 10

NÊN HÚT THUỐC JOB
Hãy là đừng biết hút thuốc

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

GIÁ BÁO

ĐÔNG-PHÁP

Một năm	12$00
Sáu tháng	6.50
Ba tháng	3.50
Bản lẻ mỗi số	0$05

CHỦ-NHÂN: NGUYỄN-VĂN-CỦA

Nhà báo ở đường Lucien Mossard số 13 (gần trường-học Taberd). — SAIGON

CHỦ NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Gởi dây thép đề: LUCTINH-SAIGON
Dây thép nói kêu: Số 203-Sàigon

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 14266

Mua báo phải trả bạc trước và gởi ngay cho ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý.

Bài đăng bài thì gởi cho ông LÂM-VĂN-NGỌ, Chủ-nhiệm.

VIRGINIA JOB CIGARETTES SOCIÉTÉ JOB London Branch

Lời rao thương mãi tinh giá rẻ:
Thay mặt cho tòa báo ở bên Pháp-Quốc
E. BOURDET & Cie
9, rue Trenchet — Paris (VIIIe)

RƯỢU ĐỐI VỚI NHÂN-LOẠI

Loài người là loài yếu ớt nhứt trong các loài động-vật ở trên địa-diện nhưng lại là loài tánh khôn mưu mẹo hơn cả muôn vật.

Loài người yếu ớt nhứt là vì một con sâu nhỏ ti ti cũng có thể làm cho người ta chết trong giây phút.

Loài người tánh khôn mưu mẹo nhứt là vì biết dùng trí mà bắt sống được những loài dữ như cọp, khốc như voi.

Bởi vậy nên loài người được xếp vào hàng chúa-tể muôn vật ở đời, thế thì còn sợ những loài cừu địch nữa.

Thế mà người đời có một kẻ thù bất tử, bao giờ cũng theo sau chính hầm hại. Kẻ thù bất tử của người đời không phải là một loài giống, nào tánh khôn mưu mẹo hơn định hại dân, kẻ thù bất tử của người đời tôi nói đây chính là rượu vậy.

Vẻ đời thượng cổ, trung cổ, người đời cũng uống rượu, song rượu ấy không có chất độc. Thường thường, thứ rượu nếp, rượu nấu bằng các thứ trái: đào, lựu với mật ong.

Đến đời bây giờ, khoa học tiến-bộ, người đời dùng hóa-học mà chế ra nhiều thứ rượu rất mạnh.

Rượu là một thứ độc êm đềm, ban thiếu-niên nên coi là một kẻ thù bất tử. Chính con quỉ rượu đã làm hại biết bao người lương thiện thường có tánh nhu nhược mượn chén quỳnh làm thú tiêu dao!

Vì thú tiêu dao nên say, say rồi hai cho mình, hai cho nhà, rồi lại hai cho nước nữa! Hai cho mình là bị mất sức khỏe, mất trí khôn, sanh ra làm nhiều điều hậy hạ. Hai cho nhà là sanh ra bịnh, tốn của tốn tiền, mất cả hạnh phúc gia-đình. Hai cho nước là không được công trang gì ích lợi, sanh con đẻ cái yếu đuối xanh xao, trí não dần độn, ăn hại xã-hội!

Có nhiều người dần độn lại thường tự phụ nói rằng làm người biết uống rượu là tài trai. Tài trai! Nghe hai tiếng ấy hăng hái êm tai đấy! Mình uống chất độc cho loạn trí mất lẽ phải chăng, mà kêu mình là tài trai, thế chẳng phải là mình đã điên cuồng rồi sao!

Mình không say mà tự kêu mình là tài trai thì cũng còn đáng thẹn với lương-tâm, huống chi là những kẻ quen thói say sưa, ăn hai của xã-hội.

Thế nào là tài trai? Mình phải có những đức tánh thế nào để người đời có thể tôn mình là tài trai được?

Muốn làm tài trai ư? ta phải cần có trí can đảm, lòng quả quyết, trí phán đoán, có lương tâm và lòng kiên nhẫn nữa.

Còn như người có tấm lòng hiếu thảo giúp cha mẹ gia được ít tiền có phải là tài trai không? không, như thế không phải là tài trai, việc nầy chẳng qua là người con phải bổ buộc gánh vác việc gia-đình đó mà thôi.

Người yêu nước, thờ nước, mà không biết khuyên anh em rằng: « Các ban chớ có uống rượu mà khai cho tổ-quốc! » thì những người ấy cũng không phải là người hết lòng với nước.

Thường thường có nhiều kẻ đi đâu cũng khua môi múa mép rằng tôi yêu nước thương nòi, mà vẫn xui anh em uống thứ thuốc độc gớm ghê ấy cho trí khôn âm muội, cho chết cả lòng can-đảm trí tiến thủ. Như vậy thì ta có thể kêu những kẻ ấy là tài trai của nước được không? Bỉ thay những con người vì lợi danh mà hại người nòi giống!

Những sự quan-trọng thứ nhứt của một quốc-gia phú cường như thế nào? Có phải là có một khu đất rộng rãi minh mông phi nhiêu phong phú, việc thương-mãi bành - trướng và những đội binh hùng tướng dũng không? Không, những điều ấy đều là những sự quan-trọng thứ hai mà thôi.

Những sự quan-trọng thứ nhứt của một quốc-gia là những người dân thông minh, biết phân biệt phải trái, là những người dân can-đảm có trí quả-quyết, là những người dân lương-thiện biết nghĩa hiệp quân.

Một nước có đất đai rộng dài, có binh hùng tướng dũng mà những người dân nước ấy có nhiều thói xấu tục đó, thì cái tiếng hùng cường của nước ấy cũng chẳng vững bền được lâu dài.

Rượu chính là một thứ thuốc độc làm cho dân trong một nước bị say sưa, trí khôn âm muội, sức khoẻ yếu đuối thì nước còn hi-vong gì người dân ấy nữa.

Một người dân đã vậy, nếu trong một nước mà nhiều công dân, nhiều thợ thuyền bị ma men ám ảnh, nhiều binh-sĩ, nhiều nông dân bị ma men khuấy rối, thì cái nước kia sẽ phải thế nào?

Rượu là kẻ thù của nhân loại! Rượu làm cho một dân-tộc yếu hèn, rượu làm cho một nước phải gặt lủi trên đường tiến-bộ.

Rượu là cái nguồn những sự khốc-hại, những sự đau đớn của người đời.

Vậy thì một người dân muốn được sung sướng, muốn có cái hạnh-phúc gia-đình, muốn cho nước được phú-cường, nhơn-loại được yên vui thì nên lánh xa kẻ thù của nhơn-loại kia đi!

Người yêu nước mà chỉ biết tung hô rằng: « Quốc-gia van tuế! » thì chưa đủ, nếu họ biết tung hô thêm rằng: « Đã đảo con quỉ rượu! Đã đảo kẻ thù của nhơn-loại! » thì mới thật là người biết yêu nước, biết yêu nhơn-loại vậy.

VÕ-CÔNG-ĐỊNH.

Số Tương-Tế (Loterie de la Mutualité) đã nhứt định đến ngày 11 Novembre 1930 thì xổ, không dời đổi ngày nào. Vậy nên sớm mua kẻo hết.

Việt-Nam Công-Ty bảo hiểm xe hơi

Mại mặc danh số vốn 200.000 $

Hội quán ở số 54, 56 đường Pellerin. — Saigon

Dây thép tắc: ANGURANA. Dây thép nói: 748

1- BẢO KỂ XE GIÁ RẺ HƠN HẾT
2- KHI RỦI RO ĐỀN THƯỜNG MAU LẮM

LỜI RAO CHẮN BẮN

Số lúa **10.000** *gia chín về phần quận Camau* **6.500** *gia quận Giarai* **3.500** *gia*

Nhơn vì mùa năm ngoái phần nhiều kẻ nông-phu ở các làng trong quận Camau và một phần quận Giarai thất mùa nhiều, nên bây giờ không còn lúa mà ăn cho đến khi có lúa lớn trong tuần tháng 11, tháng chạp tới đây, mà muốn mua 1, 2 gia lúa ăn, cũng không biết làm sao cho có tiền mà mua.

Nên tôi còn để dành lúa **10.000** gia, tôi xuất ra mà chắn bắn.

Ngày 10 Octobre tới đây, nhằm ngày 19 tháng tám Annam, tôi sẽ cho ghe chở **6500** gia lúa 1 ẩng xuống Camau, đặng cây quan Lớn Chủ-quận Camau, hiệp với các thầy Cai-Tổng mà phân phát cho các làng nào có nông-dân hiện nay không còn lúa mà ăn. Lúa ấy tôi để vô bao, cứ mỗi bao là 2 gia rưỡi lúa. Về phần phát dân làng nào nhiều ít thì giao nơi quan Lớn Phó Camau như định.

Định phát cho mỗi người hay là gia-quyến, 2 gia rưỡi lấy là 1 gia rưỡi. Mỗi người, trước khi lãnh lúa, sẽ lãnh 1 cái giấy (ticket) rồi trình giấy ấy cho biết số lúa mình được lãnh là bao nhiêu.

Xét vì năm rồi tôi có chẮn bắn tại Giarai nội ngày 20 tới 22 tháng 10 Annam, số lúa **4500** gia; nên năm nay tôi cũng nhứt định dùng số lúa chỉ tôn là **3500** gia, đến ngày 25 và 26 Octobre tới đây, nhằm mồng 4 và mồng 5 tháng 9 Annam, tôi sẽ mở lầm tôi tại điền Đồng-miêu, làng Phong-thạnh, mà chắn bắn số lúa ấy. Tôi sẽ hiệp cùng quan Chủ-tỉnh Bạcliêu, hay là Ngài định cho quan Chủ-quận Giarai và hương-chức thay mặt mà phát số lúa nầy cho những người nghèo khổ, không có thể nào vay mượn lúa mà cho đến khi tới mùa lúa sớm. Định phát lúa hai hạng 1 gia và 2 gia:

Bữa mồng 4 tháng 9 Annam, cho Đờn bà
Bữa mồng 5 tháng 9 Annam, cho Đờn ông,

cho đặng tránh khỏi sự lộn xôn trong việc chắn bắn.

Muốn cho khỏi lầm lộn trong sự phát lúa nầy, tôi khuyên mấy người đến tại điền tôi tục kêu Đồng-miêu, chỗ tôi phát lúa năm ngoái mà lãnh, phải coi cho hiểu 2 ngày, ngày nào nhằm ngày phát cho đờn ông, ngày nào phát cho đờn bà.

Mỗi người sẽ lãnh 1 cái giấy (ticket) cho biết phần mình được lãnh bao nhiêu rồi đem trình tại lầm mà lãnh số lúa ấy, mỗi ngày phát lúa buổi sớm mai 7 giờ khởi sự phát.

TRẦN-TRÍNH-TRACH.

Hài-văn

THƯA CÔ, « TÔI LÀ PHÓNG SỰ » NHÀ BÁO

Một chàng thiếu niên trạc độ ngoài đôi mươi, diện thật « mốt » công-tử bột đi đâu cũng khoe là phóng viên nhà báo để mua chuộc tấm lòng yêu giấu của bạn thoa quần.

Một hôm chàng « phóng viên giả hiệu » vào hàng nước chanh của một cô thiếu nữ no, mắt la mày lém, tán nhảm tán nhụ tự xưng là nhà làm báo!

Chàng làm việc trong nhà báo thật, nhưng không phải là tay giúp việc biên tập trong tòa soạn.

Cô hàng cũng biết vậy, ông «phóng viên giả hiệu» lại muốn đối đời nên lớ hết khoa ngôn ngữ mà cô hàng vẫn cười thầm khinh bỉ!

Nhưng cô hàng cũng là tay đào đãi, thật đáng tay thực nữ chi cao. Ngoài mặt cô vẫn cười cợt làm ra bộ hoan-nghinh nhà văn « giả hiệu » nhưng trong trí chỉ tìm cách làm cho chàng công-tử phải một mẻ hồ mới nghe.

Vì thế nên cô hàng tìm cách làm quen ông phóng viên « thật hiệu » của nhà báo ấy, có bèn kể đầu đuôi câu chuyện. Ông phóng viên nghe chuyện lấy làm tức giận vì ông sợ mất giá trị của ông. Ông hiến cô hàng một kế.

Một buổi chiều ngày chủ nhựt đúng giờ ấy là ông « phóng viên giả hiệu » làm thế nào cũng có mặt ở hàng cô thiếu nữ. Ông phóng viên « thật hiệu » biết vậy đến trước nửa giờ đứng núp ở gốc cây.

Chàng công tử đến, cô thiếu nữ hỏi:

— Tôi vẫn xem báo của bác, sao tôi không thấy tên bác trên mặt tờ báo?

— Thưa cô, tôi làm « phóng sự » (!) cho nhà báo nên ít khi đăng tên. Thưa cô tôi bận nhiều việc lắm, nào ra phủ Thống-sứ, nào ra tòa án, nào vào sở mật-thám, sở cảm, lấy tin nên ít khi đến thăm cô được. Cô thử lỗi cho chớ không phải là tôi vô tình đâu...

Ông phóng-viên nhà báo đứng gần dẫy nghe vậy vội chạy đến mà rằng:

— Kia anh, anh làm ăn thật không cẩn thận chút nào! Viết hàng gởi bao cũng không nên thân! Có người quen tôi gởi giấy về phần nàn là anh gởi lầm tên nên thường mất báo của người ta.

« ô hàng:

— Thưa ông thế ra bao nầy cũng làm việc ở tòa báo ông?

B. Đ. P.

ĐIỂN-TÍN

ĐẠI-PHÁP

Nancy. - Theo nhựt-báo, trong một cái kho làm thuốc đạn, 27 ngàn trái phá nhỏ bị nổ. Ấy là tại ai cố tâm chi đó.

∴

XỨ ẤN-ĐỘ, THUỘC-ĐỊA CỦA HỒNG-MAO

Rangoon.— Có lỏa hoạn cháy rụi một cái nhà máy. Sự hư hại tính được 2.800.000 quan.

∴

HỒNG-MAO

Phi thoàn 101 (có ông Thompson, là quan phi-thoàn Thượng thơ ngồi) đặng đi qua Ấn-độ bị trời xấu nên ra không khỏi trại. Người ta ước ao sao sẽ bay được trong hai ba bữa.

∴

Cao-su dự trữ tại thành Londres:
Còn lại: 83.136 tấn.
Gởi bán: 2.237 —
Gởi đến: 2.825 —
Cao-su dự trữ tại thành Liverpool được 34.8 8 tấn.

TRUNG-HUẾ

Trương-học-Lương Tưởng-giới-Thạch

Tưởng giới-Thạch phải có chỗ lo

Đã nói, Trương-học-Lương nghe theo phe Diêm-tích-Sơn Phùng-ngọc-Tường Uông-tinh-Vệ gọi lòng Tưởng-giới-Thạch đem binh sang Bắckinh cho êm, rồi lập phủ mới, cử Diêm-tích-Sơn làm Tổng-trưởng. rồi lại hạ thư qua Namkinh, tuy tháng Diêm-Phùng trên Tẩ-sơn, mà trong phủ lại mất tay tướng-cọt lớn là ông Đàm-diên-Khải, lại còn mắc kế Trương-học-Lương kia nữa, há chẳng phiền lắm sao? Bởi vậy Tưởng tức giận nên khi tiếp thơ Trương-học-Lương thuyết hòa, Tưởng liền hồi đáp, nói:

« Chánh - phủ Nam - kinh chẳng hề chịu họ-mình hòa với kẻ tội-loàn con gạo; duy đang tính kế quét sạch đoàn chỗn lỉ cho trong nước mới nghe! »

Thế thì Tưởng-giới-Thạch còn phải đánh Bắckinh Mănchâu; nghĩa là phải đánh với Diêm-tích-Sơn Phùng-ngọc-Tường lại nữa. Mà chuyện nầy chẳng phải như chuyện trước. Bây nầy phải Bắc cách dữ-tợn hơn, Tưởng cần phải có binh-lương bằng hai khi trước; cũng bởi, trận nầy chẳng phải đánh với Diêm-Phùng thôi, mà còn phải kể những là Ngô-bội-Phu, Tôn-truyền-Phang, Trương-lôn-Xương Trương-học-Lương và các tướng Mănchâu kia nữa. Thoản lại, lẽ Trương-tác-Lâm thiết Bắc-binh bổ mình; Trương-học-Lương vì Mănchâu tích thảo đôn lương trọn mấy năm không phải ít. Nên Tưởng mà đánh trận nầy phải lo mình thiếu binh-lương, thì ắt khi giới (súng-ống thuốc đạ) chẳng là Bắckinh Mănchâu thiếu. Ngoài ra lại còn phải lo một phía Nhựt bản trong đất Mănchâu lớn lắm; nên khi Tưởng đuổi Trương-tác-Lâm chạy về Mănchâu, Nhựt đem binh ngăn cản, không cho Tưởng-giới-Thạch rượt qua Mănchâu. Tỏ ấy, Trương-học-Lương lấy Nhựt làm thầy; Nhựt bản cầm cáng cho Trương-học-Lương mọi việc. Bay Tưởng đánh với Trương, nếu nói trong vòng quản của Tưởng có tướng-sĩ A-lê-Mân, ai dám rằng trong vòng quản Mănchâu của Trương-học-Lương không có tướng sĩ Nhựt-bản. Có ấy nên Tưởng-giới-Thạch phạt Bắc bận nầy không phải dễ; không những khó mà thắng nổi, lại còn phải e Tưởng-giới-Thạch binh-lương không tác dụng. Việc binh, binh-lương không tác dụng, thì ra sao?

Tưởng-giới-Thạch phải có chỗ lo nhiều lắm.

Nghĩ nầy mà luận vậy, chưa đa thời cuộc còn nhập-nhằng thế nào. Theo ý riêng tôi tưởng, nếu Tưởng-giới-Thạch biết thế-lực Tây-Bắc mạnh, mình không thể thắng nổi, thì Tưởng, thà cam Nam-Bắc chia hai, phần ai nấy trị, hơn là động binh chinh phạt.

Muốn biết việc biến trở nên thế nào, xin chậm đợi tin tiếp điển.

LÂM-VĂN-NGỌ.

EM CHỒNG ĐÁNH CHỊ DÂU

Tại một làng kia thuộc tỉnh Gia-định, mới rồi có xảy ra một vụ xáo-xáo trong gia-đình, là chị dâu bị thằng em chồng đánh trọng bịnh.

Đầu đuôi vụ ấy chỉ có một lẽ nhỏ-mọn như sau nầy mà xảy ra:

Huỳnh-văn-Chánh cùng vợ là Ng.-thị-Huê, một hôm chẳng rõ Chánh làm rơi ở đâu hay là bị cô-kẻ cắp mất hết một số bạc 30 đồng. Chánh mới cùng vợ là Thị-Huê đi tìm kiếm khắp nơi mà đều không được. Nhứt là Thị-Huê, có lẽ vì tiếc của hơn hết, nên cố sức lục-soát chỗ nầy, moi-móc nơi kia, vài - van không ngớt, nhưng mà rốt lại rồi cũng đành ngồi khoanh tay mà chịu mất. Thế là số bạc 30 đồng cam bỏ rồi đó.

Kịp đến bữa 9 Septembre vừa rồi, Thị-Huê theo như lệ thường, sáng dậy, xách rổ đi chợ mua ăn. Nhưng vừa mới sắp lưng bước ra đi được một khoảng, thì bỗng đâu thằng em chồng tên Huỳnh-van-Bao chạy theo dồn đầu lai và bảo: « Chị không được phép đi ra. Chị ăn cắp số bạc của anh tôi. Chị phải ở lại nhà, đợi một lác có hương-chức đến » Bảo thế nào thì bảo, Thị-Huê không thèm vì tới, cứ việc bước ra đi. Thấy thế, Bao bèn nổi xung lên, nhẩy tới xô chị dâu nhào lăn xuống đất, rồi vào đánh nào đa thôi như từ Thị-Huê bèn la lên, nhờ có vài người ở lối xóm chạy rả giải cứu mới thôi. Đoạn chở Thị-Huê vào nhà-thương điều-trị. Nghe đâu bịnh chẳng khá trong, nên Thị-Huê đã phát đơn kiện thằng em chồng dữ-tợn ấy rồi.

Hoản-Hài Tân-Văn

Vì ăn ít hay ăn nhiều mà được sống lâu?

Có người nói rằng: ăn nhiều những của cao lương mĩ vị, thì chỉ sống đến một tuổi thường như các người khác thôi, còn nếu cứ ăn khan khổ, uống nước lã, thì sẽ được sống lâu, có khi sống tới hai thế kỷ (200 năm). Như một người bác học ở nước Cao-ly, người ta nói rằng: mỗi ngày ông chỉ uống nước lã, và ăn ba quả hạnh đào (noix), là thôi, không hề chịu ăn gì nữa. Vì thế mà ông được khỏe mạnh lắm. Lai trước kia có nhiều nhà tu đạo Phật, thường hay sống được 100 năm, có người sống tới 200 năm, chỉ vì ăn khạm khổ thôi; ông bác học Cao-ly kia, rồi có lẽ sống được 200 năm.

Cũng vì có nhiều người nghĩ như thế nên đã có lời kết luận rằng: ăn thêm lên một ít, thì lại sống bớt đi một năm

Song sự gì ở đời cũng thế, có kẻ nói đi, có người bàn lại, ý kiến mỗi người một khác. Hồi vì lại có người nói rằng: ăn nhiều của bổ thì khỏe mạnh và sống lâu. Còn như ông bác học người Cao-ly kia thì nay mới có 56 tuổi, tuy rằng: khỏe mạnh, mà hễ ngày chưa chắc lại ăn uống khạm khổ, lại biết đâu rằng: ông sẽ sống được đến 200 tuổi?

Nhưng ta hãy cho dợi xem, nếu đến năm 2074 mà ông còn sống, nghĩa là sống được 200 tuổi, thì cũng có thể cất nghĩa là tại ông ăn uống khạm khổ vậy.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường, Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng xin cảm tạ. Báo scan từ microfilm của Đại Học Cornell.

THỂ-THÁO

Tại nơi sân Mayer chiều hôm qua

Ngày chúa nhựt 5 Octobre 1930, Tổng-cuộc có lấy một trận đấu vui, tiền vô cửa để hiến cho M. Yam, là người lãnh quyền cai-quản chiến tướng của hội Victoria, chẳng may hôm 21 Décembre 1929 xuống Bentre mà duột với hội L'Etoile de Giadinh bị té gãy xương chả vai.

Thấy một tấm lòng qui hóa của Tổng cuộc cũng đáng khen.

Mà hôm nay công chúng vì chuyện làm nghĩa nên đi coi chẳng phải là ít.

Đúng 3 giờ rưỡi thì thấy hội Binh* hòa và hội Govap kéo ra sân hai hội nầy tranh nhau, cũng vì trong lúc đầu vẻ cuộc tranh vô-địch, bị đã tới trời hai bên bất phân thắng bại.

Nên hôm nay sắp 2 hội nầy đá dầu cho mãn cái chương trình sa-thải hớt đi. Thế mà kết cuộc hai hội nầy cũng huề nữa, mỗi bên ăn 1 bàn. Phải đá thêm 2 lần mỗi lần 10 phút đồng hồ mà chẳng kết quả được gì. Hàng ngũ hai bên sắp đặt như vầy :

Govap Sport
Chính Lực Tư Ba Tới
Phú Chiêu Thành
Học Tấm
Đỏ

Binh-hòa Sport
Bâu Cầu May Chà Bửu
Nhơn Kính Ký
Cang Binh
Huê

Khi hàng ngũ hai bên sắp đặt đàng hoàng, kế giám-cuộc ra lịnh cho 2 bên khởi sự giao chiến, thì thấy bên Binhhoa trăng xuống địa phận bên Govap, quyết công thành nhưng mà không công hiệu gì cả. Vì bên Govap nhờ cặp hậu-tập rất sức ngăn cũng, chẳng bao lâu bên Govap cũng đem banh qua sâm lấn lại, mà cũng không thể nào thể thắng được. Banh khi thì qua khi thì lại, làm cho khán-giả ngoài hồi hộp luôn luôn, đầu chừng 20 phút đồng hồ bên Govap được banh đem xuống. Bên Binhhoa không ai lo gìn giữ Tới là tưởng gốc mật của Govap. Tới vừa thấy không ai giữ mình, nên khi được banh Tới thông thả lừa banh riết tới nhằm ngay vào cửa thành đã thắng vào. Banh lọt vào lưới bên Binhhoa thua một bàn.

Đem banh ra giữa sắp đá lại chẳng bao lâu, bên Binhhoa ráng sức gỡ lại, nên khi Bửu được banh lừa xuống đá ngay vào cửa, Nhơn lước tới đá luôn banh lọt vào lưới, bên Binhhoa gỡ lại một bàn (huề).

Sắp banh đã lại kế tới giờ nghỉ giải lao.

Vô đá lại trọn nửa giờ sau mà cũng không kết quả được gì, phải đá thêm 2 lần 10 phút nữa mà chẳng thắng nổi chỉ huề, rên phải dinh chiến.

Trận đầu đã dứt thì kế trận sau L'Etoile de Giadinh tranh với Victoria, khởi sự giao chiến thì thấy hàng ngũ hai bên sắp đặt như vầy :

L'Etoile de Gi dinh
Utch Nhu Rớt Binh Danh
Cola Giỏi Thơ
Thân Xướng
Tịnh

Victoria
Tiên Bông Bảy Phước Cảnh
Poui Kéo Ninh
Sự Bâu
Saucour

Trận nầy tuy dượt chơi, nhưng mà hai bên tranh nhau rất kịch-liệt, vì có M. Troyện ở Bentre hiến cho cái bình đồng để dục lòng anh em hai bên. Vì vậy nên hai bên tranh nhau rất kịch-liệt, bên nào cũng quyết giữ danh tiếng cho hội mình. Bên E. G. hứa nay thiếu Ngôn với Nguơn, nên thế Giỏi với Coln đứng thế hai chỗ đó, đã cũng khá lắm.

Hai hội khởi sự tranh nhau, banh qua lại như nhảy mắt, làm cho ở ngoài ai coi cũng đều vừa lòng tất cả. Đâu đăng chừng 15 phút đầu, Binh được banh đem lên giao cho Danh, Danh lừa xuống đá nhiều vào giữa, Rớt lước tới bắt banh lọt vào lưới bên Victoria thua 1 bàn.

Đem banh ra giữa sắp đá lại, chuyền nầy hai bên lại đá coi hay lắm, bên Victoria quyết gỡ lại, còn E. G. thì quyết thủ thắng, nên hai bên nhứt trăng hồn chiến với nhau, trong nửa giờ đầu mà bên Victoria gỡ cũng chẳng được.

Nghỉ giáo lao vô đá lại.

Lúc nầy bên Victoria đổi Fire vô đứng đạo trung ương tiếp-ứng, thế cho Ninh ra ngồi.

Tuy vậy chẻ cũng khó mà gỡ được, vì hàng tiền đạo bên E. G. đem banh xuống công thành hoài, liệu khó mà thủ được, chẳng bao lâu, Danh được banh đá nhiều vào giữa Rớt, Nhu, Binh đưa vào hầm thành, thế mà Binh được banh đưa luôn banh lọt vào lưới, bên Victoria thua một bàn nữa là 2 bàn.

Đem banh ra giữa sắp đá lại lúc nầy bên Victoria ráng gỡ lại nhưng mà không công hiệu gì cả.

Banh qua lại chẳng bao lâu Danh được banh đem lên nữa, gần đến cửa thành bên Victoria Danh nhắm ngay vào thành bên Victoria mà đá vào, Sauccour đỡ ra rất nhẹ bị Utch với Rớt càng vào hầm thành, Rớt gặp banh liền đá luôn banh lọt vào lưới bên Victoria thua, bàn nữa là ba bàn trọn.

Đem banh ra giữa sắp đá lại chẳng bao lâu kế mãn giờ.

NGỌC-SƠN-AN.

Công-văn

Vì lời nghị quan Thống-đốc Nam-kỳ ngày 13 Août 1930.

Hai số đất nhà-nước 271 mẫu 42 sào 330 mẫu 58 tọa lạc tại làng Binhhòa và Lasson (Baria) thuộc trong số đất 946 mẫu 50. Nguyên đất nầy hồi Société Indochinoise de Commerce, d'Agriculture et de Finances đã gửi được ngày 15 Janvier 1926, sau định cho hội ấy khẩn đất xổ thủ nhất và hội Société Agricole et Industrielle de Becai khẩn đất mà hưởng và làm chủ vĩnh viễn.

Đất khẩn nầy chẳng đặng bán hay là nhượng cho người ngoại quốc mà không có phép quan quyền đã cho khẩn đất ấy cho trước cho mình bạch.

Sự nhượng, cầm cố hay là bán cho mà trái các khoản định trong đây thì phải bị hủy bỏ vì sự trật tự chung.

TIN KINH-DÔ

Rãi truyền đơn tại trường Quốc-Học

Trong mấy hôm cuối tháng Septembre và ngày mồng một Octobre tại trường Quốc-Học có rải giấy truyền đơn của bọn Cộng-sản tại mấy lớp học, nhà học-trò chơi, tuy là không bắt được đứa rải giấy liền khi ấy song một vài giờ về sau thì đã bắt được một cậu học-trò người tỉnh Hà-Tịnh. Tra hỏi cậu ấy thì cậu lại khai thêm hai cậu nữa.

Hiện đã tổng giam để trị tội. Qua ngày mồng một Octobre thì đã bắt được liền những miếng giấy truyền đơn ở quyển vở học của một cậu học-sanh người quan tỉnh Quảng-nam và 4 cậu ở Huế hiện đã tổng giam ngay.

Xem như sự rải giấy truyền đơn thì lâu nay ở Huế đã nhiều khi có rồi, cũng đường khắp nơi nơi đâu có song đã có ai thèm tìn mà làm gì đâu thế thời sự ấy thật là vô ích quá, sự rải giấy đã vô dụng mà kẻ đi rải giấy thì bị tội phạt thế thì có ích gì đâu.

HOTEL

TAM-KY KHACH-LAU

HUYNH-HUE-KY (*Propriétaire*)

N° 9 à 29 Boulevard Bonhoeur — Téléphone n° 776

Annexes Rues Bourdais et Grimaud

Vạn quốc Tiết-kiệm hội

HỘI NẶC DANH PHÁP ĐỀ HIẾP VỐN
Tư bổn của hội 65.000 lượng (1/2 đóng rồi)
2.000.000 quan phật lăng (1/4 đóng rồi)

Tiền dự trữ cái năm 1929 là 35.044.896.00 bạc đông Thương-hải

QUẢN-LÝ CÔI ĐÔNG-PHÁP,
26 đường Chaigneau — Saigon

XỔ SỐ MỖI THÁNG HỒI VỐN VÉ TIẾT-KIỆM

Kỳ xổ ngày 29 Septembre 1930

Ông Soule', chủ hãng bạc Trung-Pháp Ngân-hàng, thuộc-viên Bàn Trị-sự cố-vấn chả tọa.

1. — HỒI VỐN NHỮNG VÉ CÁCH THỨC SỐ 2

XỔ LẦN THỨ BA MƯƠI SÁU

Série 681 được ra

Trong série nầy có 1 vé tiết-kiệm số 1852.

Vé số 1852 của ông De Schepper, người làm thơ-toán hãng Indochine-films & Cinéma, Hanoï, 33, Boulevard Henri Rivière — được hồi lại theo giá tư-bổn mình đề là :

MỘT NGÀN ĐỒNG

2. — HỒI VỐN NHỮNG VÉ CÁCH THỨC SỐ 3

XỔ LẦN THỨ BA

Série 1211 được ra

3. — SỐ TRÀ TIỀN LỜI CÁCH THỨC SỐ 3 tới ngày 29 Septembre 1930, bởi đã bán đặng... 367 3/8 vé.

55 tiền lời xổ trả tháng này là..... 183 $ 70

Vé 241 đặng ra hưởng lời.

Vé nầy là vé phần nhứa của ông Pierre Alfzon, chủ hãng Vạn-quốc Tiết-kiệm ở tại Saigon, nên chỉ hưởng được phần nửa mà thôi.

Còn phần nửa kia thì vé phần ông Lê-quang-Thuật, làm thơ-ký nhà trường Huỳnh-khương-Ninh, cho vé phần nửa số 263, vì do theo điều-lệ ra vé, thời phần nửa đứng kể trong số được phép hưởng.

Vậy hai ông chủ vé trên đây đến đặng lãnh mỗi gôn :

CHÍN MƯƠI MỐT ĐỒNG TÁM CÁC RƯỠI

Xổ số kỳ tới nhằm ngày thứ ba 28 Octobre 1930, 3 giờ chiều, tại phòng làm việc của hội, 26 đường Chaigneau Saigon (trung thứ nhì.)

Ai muốn lấy vé tiết-kiệm của Hội lại tại mấy người Agents và Courtiers của Hội, hoặc đến phòng vấn Quảng-ký Đông-pháp, số 26 đường Chaigneau, Saigon.

Cuốn sổ cắt nghĩa rành rẽ gởi cho người nào hỏi.

RƯỢU PIPPERMINT

ĐỘI CHO ĐƯỢC HIỆU

GET!

Rượu nầy uống mát khan tiếng và tiêu. Làm hăng dường tin anh.

BÁ CHÚA NHỮNG GHENEES BẠT-HÀ.

Pha lộn với nước, rượu Bạt-hà Pippermint uống lấy làm mát mẻ lắm. Hãng cất ra từ năm 1796 ông GET FRÈRES ở thành REVEL (Tỉnh Haute-Garonne)

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Gi. BẠC

Ngày 6 Octobre 1930.

	6 10	4 10
Nhà-nước.....	10F.00	10F.00
Ngân-hàng Đông-pháp...	9 92	9 92
Banque Franco Chinoise.	9 92	9 92
Banque de Saigon.....	9 92	9 92
Pinasc, Fes. et C.....	9 92	9 92
Hong-kong Shanghai....	9 92	9 92
Chartered-Bank.....	9 92	9 92
Sté. Annamite de Crédit.	9 92	9 92

MỄ CỐC

Giá chỗ dân nhà-nước Cholon, bao lấy luôn giá lúa 65 kilos

Paddy pour riz de chels...	4f60 à 4f80
Paddy pour riz numéro 1....	4.55 à 4.65
— 2....	4.40 à 4.50
n° 1, 50/50°/. Java	4.15 à 4.25
Paddy alimentaire.....	3.85 à 3.95

Giá như

trong cuộc thương mãi, làm sao có bán món đồ mới chỉ rất tiện vì rẻ hơn món đồ ta quen dùng ta thấy và biết rõ như vậy, không lẽ ta không mua món đồ mới đó mà dùng thế cho món xưa hay sao?

Như đây, có trên 4 năm nay, tôi có một cách dạy chỗ Pháp (gởi bài Cầu nhà) cho người lớ bởi, rất là dễ the như mỗi tên đêm ngày về giữa bia; học trong 3 tháng, lấy bao chừng 4 $, thì đúng được chữ Pháp và nói direct tiếng Pháp; mỗi năm, hơn 400 người như vậy dạy nầy. Không lẽ như vì nào muốn học, khi xem quảng cáo nầy đánh lòng bỏ qua đặp nầy hay sao? vì muốn học cho tiện bề hơn, hãy mua cuốn Tài liệu Chữ Pháp kỳ 1a lần thứ nhì) quyển nhứt giá 0 $ 70, quyển nhì 2 $, trọn bộ 2 quyển 3 $ (tiền cước tôi chịu); sách Tài liệu Chữ Pháp 2 $; mua luôn trọn 3 quyển sách, 5 $ (tiền cước tôi chịu) — lối thăm gởi con cá.

P. Roussel, *boîte postale 56, Cholon.*

BÁN BUÔN CHẲNG BIẾT Ế-ẨM

Cho vì nào bán buôn giấy dương Ma-la, chẳng kể khi nào biết ế-ẩm, vì tôi có lấy quảng-cáo mà giúp bán cho nhiều, vì món đó nầy đất mới hàng lắm. Ai cần kiếm đại-lý cho nơi lục-châu

P Roussel *Cholon*

Mới mới mới

Tiệm M. François Sự 68, Bd Bonnard Saigon mới cho hay hột xoàn sưới lại nhiều lắm nhứt là hột nhỏ. — Có hột bông tai lớn thiệt sạch nước thiệt tốt lối 3000$ một đôi, xin mời qui Bà qui Cô mau mau lựa trước giá cả khỏi lo.

Kính mời.

CẦN DÙNG. — *Một người thợ tiện ốa một người thợ hàn (soudeur autogène) cho thiệt giỏi tại xưởng xe lửa* **DI-AN.**

RƯỢU BẠT-HÀ GET PIPPERMINT GET

CÔNG-VĂN

Vì lời nghị quan Thống-Đốc Nam-kỳ ngày 13 Août 1930.

Định cho những người bổn-quốc kể tên trong bản sau nầy khẩn đất những sở đất nhà-nước kể trong bản ấy :

HẠT CHOLON

Tổng Cầu-an-hạ và Long-hưng-hạ. Đấu giá ngày 22 Juin 1924, phê chuẩn ngày 1er Août 1926.

TÊN NGƯỜI ĐẤU GIÁ	SỐ HIỆU hoa đồ	SỐ HIỆU số đất	SỐ MẪU SÀO	CHỖ TỌA LẠC
Huỳnh-thị-Yên	Tờ họa đồ đọc chiếc phân đất ra từ sở của dinh nghiệp kinh-lý	16	50h07a00c	Lương-hòa
Trần-văn Mười,.....		17	50.00.00	—
id.		20	50.00.00	—
Huỳnh thanh-Chan		21	50.00.00	—
Nguyễn-văn-Anh.....		25	16 27.00	—
Lý-văn-Mạnh.....		18	50 08.30	Tan-bưu
id.		19	50.08 30	—
id.		20	50.08 30	—
Khương-thanh-Lưu.....	Kế vẽ	23	7.66.66	—

Đất khẩn nầy chẳng đặng bán hay là nhượng cho người ngoại-quốc mà không có phép của quan chủ sở cho khẩn cho trước cho mình bạch.

Vẽ sự đổi chủ mà trái các khoản nói trong đây thì phải bị hủy bỏ vì sự trật tự chung.

TRƯỜNG MỚI

Institution de la Marne

(Ancien Pensionnat HUYNH-VĂN-CHỢ)

Boulevard de la Marne — CHOLON

DO NƠI BẢN GIÁO-SƯ :

TRẦN-VĂN-THÀNH — Văn khoa cử-nhơn.
PHAN-VĂN-CHÂNH — Văn khoa bác-sĩ.
NGÔ-QUANG-HUY — Văn khoa tú tài.
VÕ-THÀNH-CÚ — Văn khoa tú tài.
LÊ-TRUNG-NGHĨA — Tốt nghiệp trường Mỹ-thuật.
TRẦN-VĂN-ÂN — Văn-khoa bác-sĩ.
LÊ-VĂN-LƯƠNG — Cấp-bằng tốt-nghiệp.
VÂN VÂN.

Bắt đầu khai-học ngày 15 Septembre 1930

Lớp học từ Cours-Supérieur tới 4me Année
Trường rộng sáp rất trật-tự
Giáo-huấn cái tánh theo lối Âu Mỹ
Giá-dục nhơn-phẩm
Kế thượng thọ Vệ-sanh

Giáo-sư toàn là người có đủ học, và đã có chuyên nghề giáo-huấn. Trường lại dự bị một số tiền để cấp học bổng cho học-trò nghèo.

Học bong nhiều ít tùy theo số học-sanh, tài trường có sẵn cho học-trò luyện thể-thao. Thơ tin xin gửi cho biện trường.

Tiện học gởi cho ông BÙI-QUANG-TÂN.

INSTITUTION DE LA MARNE

Boite-postale 37 Cholon

KỶ NIỆM THẬP CHU-NIÊN

HÌNH RỌI LỚN, GIÁ MỚI THÊM

HÌNH RỌI LỚN

	20/40	30/40	40/50
Hình nầu không phai...	3$00	9$00	15$00
Thêm mau đã người...	2 00	3.00	5.00

Đại lý *Film Gevaert* và máy *Bex-Camera* ai chụp hình cũng đặng.

Chụp thử không an tiền

6/9	6/12/9
9$00	13$00	14$00

SẮM DẠY CHỤP HÌNH

Xin đồng bao chiếu cố

Kính mời.

KHÁNH-KÝ. — Photo

54 *Boulevard Bonnard*

Téléphone N° 410 — *Saigon.*

Feuilleton n° 73 — *Da 6 Oct. 1930*

KIM-THỜI DỊ SỬ

Thập bát niên tiền

KIM-LIÊU HÀM OAN

« Tôi tưởng chị với tôi là ruột-rà con nhà Đinh phụ-mẫu. Biết ra tôi quả hồ người. Tôi sự đề lậu tới tai chồng tôi là Hồng-Y hay mà hồi, thì một mũi nào mà gió. Thà lành đi cho khuất mặt là hơn. Nghĩ vậy nên, đang lúc họ-đường một nhà, tôi quyết lên bước ra, quầy xe dong-rubi. Không dè, kẻ có tình rình người có ý, lúc tôi vừa lên xe, Bùi-Ngọt đâu chạy tới cản-ngăn; lại rằng : « Nếu muốn ôm cho thầy đi theo với thì êm, bằng chẳng thầy hô lên, đề hề ! » Muốn đi cho đặng, lại nghĩ thầy có theo bắt quả là đi cho có bạn, lòng mình ngay chẳng chút tỉ hiềm ; tôi chịu cho thầy đi theo ; thầy mới thót lên xe, ra ga xe-lửa. Thầy mua giấy đi Hà-nội, tôi gởi xe cho kẻ đem về ; lên Hà-nội tôi đi lánh bạc « bàn », ăn-nông chơi-bời thong-thả. Không để thầy xứu rong trở-lông nơi đâu tỏ-tiên, thừa cơ khuya cường bức gái hiền, quyết phá hại lở duyên cầm-sắt. Nàn-nỉ hết ! ông không đặng, nói cách gì cũng không nghe, làm in tuồng « *chó sói bắt chiên* » lúc bụng đói, thì tai kia điếc ! Biết sao ? Lúc cùng chẳng đã, cơn tăng phải liều, chớ biết sao bây giờ ! Muốn danh tiết không nhơ, phải liệu gìn vàng giữ ngọc : Tôi bần thác chủ Bùi. Chuyện khai thiệt đầu đuôi, tiện-nữ xin nhờ lượng cả ! »

Bùi-thầm nghe dứt, ngồi thầm ngẫm gật đầu mà rằng : « Chuyện nàng khai chưa thiệt, còn có chỗ bết minh; nàng nói tại Bùi-Ngọt cường bức nàng, nàng không chịu mất trinh mất tiết nên nàng phải giết, lẽ ấy thật khó tin. Vậy lại khi nàng ra xe lên bước, Bùi-Ngọt đòi theo, thì nàng đã rõ Bùi-Ngọt theo nàng mà làm chi chớ. Nàng đã thuận tình cho theo, lẽ nào nàng không chịu. Nghĩ như một gái một trai đồng tình lên bước, đem nhau lên Hà-nội thuê phòng mà trọ, thả luôn chơi bời, thì ai dám trưởng nàng không tư tình với thầy Bùi mà tin rằng Bùi-Ngọt thừa lúc thâm canh cường bức ? Có hoa là nàng trước đã hẹn-hò với Bùi-Ngọt lở rồi, mà nhứt kiếp, ngộ nhứt thời, lúc cưới nàng nghe lời, cùng nhau lên bước. Lên Hà-nội, hai đàng chơi-bời hoa-nguyệt ngôn-ngữ rồi, nàng nghe chồng nàng đổi đàng tìm-kiếm nàng, nàng ẩn-nấn, trở hàn thầy Bùi-Ngọt. Muốn bày cớ cho chồng nàng tin nàng không thất trinh thất tiết với chồng, nàng mới toan kế lận sát Bùi-Ngọt, để tại chàng cường bức, chớ lấy lẽ thật mà nói thì Bùi-Ngọt có của gì phải cường bức nàng. Phải vậy không Tiểu-thư ? Mà thôi, cây súng nàng cầm bắn Bùi-Ngọt đó là súng của ai trao cho nàng ? Phải súng của chồng nàng hay là súng của Đinh phụ-mẫu ?

Kim-Ngọc. — « Súng của tôi mua tại Hà-nội sau khi lánh bạc Bân.

Bùi-thầm. — « Mua tại hàng phố nào? Mua để làm gì ?

Kim-Ngọc. — « Mua tại tiệm Ch. R. Vì tôi coi mòi Bùi-Ngọt tẹo, tôi sợ, nên tôi mua cây súng ấy để giữ mình trong cơn nguy-cấp.

Bùi-thầm. — « Khi Bùi-Ngọt vào cường-bức nàng, tại sao nàng không la, cho người trong khách-sạn tiếp cứu ?

Kim-Ngọc. — « Tôi có la mà không ai nghe.

Bù-thầm. — « Khi Bùi-Ngọt cường bức nàng, nàng quyết giết hay là lở tay bần thác ?

Kim-Ngọc. — « Tôi quyết giết, vì khi mua cây súng, tôi đã có ý mua để dành cho thầy ! »

Hồng-Y nghe Kim-Ngọc khai khẩn-khái như thế, không dằn lòng làm-thinh cho đặng, lại như muốn nói, trước thật thà quan tra-ấn cùng khi nói ra, nên lấy lâm nữ-ức, trở mình, thở ra, rồi ngó Kim-Ngọc, rưng-rưng nước mắt mà thầm than trộm trách rằng :

« Sao mình không nói : lúc nộ bất cập lượng, lở tay bần thác Bùi-Ngọt, chớ thật mình không có ý giết chàng? Mình trớ như vậy, tôi còn có chỗ bào chữa, xin nhờ lượng cả bao-dung ; chớ mình giữ mật lòng khẩn khái, khai xăng-xá thế ấy, quyết bắn rằng mình cố sát, sẵm cây súng ngủ để sẵn cho chàng, thì thôi, còn có chỗ gì mà xin chầm-chế ! Mình đã buộc tội nặng-nề cho mình, mà mình lại còn buộc cái khó cho tôi, mình ôi, nỗi đau - đớn trong lòng, xốn-xan gan tấc nầy, mình có thấu cho chăng ! »

(*Còn nữa*).

Hãy dùng phân tro hiệu « CON-CÁ » thì huê lợi tăng bội phần

Neurotrophol

Hãng Byla tại Paris bào chế thứ thuốc nầy đã nhiều năm danh tiếng. Thuốc nầy là thuốc bổ gan thượng hạng và uống ngon ngọt nên Annam ưa dùng. Nếu trong người thấy buồn bực, bứt rứt, hay lãng trí thì mau mau uống thuốc nầy.

Thuốc nầy bào chế ra một thứ nước như rượu ngọt và một thứ khô như bột dưỡng để cho những người bao-tử yếu uống.

Thử nước hay thử dưỡng

giá một ve..... 2$00

Grande Phamacie de France

84-90, Đường d'Ormay — SAIGON

Bước đường giải phóng của chị em bên Thổ-Nhĩ-Kỳ

Cuộc vận-động giải-phóng rất lanh chóng của đàn-bà Thổ-nhĩ-kỳ có bóng vang qua khắp cả Châu-Âu đã làm rung động Đông-Tây. Chị em nước Thổ trên quãng đường trường, đã lố lồng hăng hái, bước được một bước khá dài: quyền công cử, các chị em mới yêu cầu được ban lập pháp nhận cho.

Điều-luật mới thi-hành; trong chốn nghị-trường nước Thổ, mon men cầm tấm phiếu bàu, rón rén bước vào, cùng bạn nam nhi chen vai, thích cánh, giống yếu mềm đã có người đứng lên thay mặt cho dân.

Đi sau chị em nước Pháp, đàn-bà Thổ lại bước hơn được bước khó khăn nầy.

Cuộc tiến-hóa lanh chóng vượt qua lý-tưởng mà ta được thấy đây, chẳng phải là nữ-lưu nước Thổ bồng dưng gây nổi.

Tay sốt sắng của Mustapha-Kémal, viên Tổng-thống nhiệt thành mà hăng hái, đã gió ra nâng đỡ các chị em. Trong cống cuộc cải cách đời công, đời tư bọn phụ-nữ, viên tổng-thống, chẳng những đã gác cả tên-giáo với lễ nghi, lại dẹp bần cả lỗ xưa, thói cũ — là những cái hàng-rào đã ngăn đường tiến-hóa của phụ-nữ Thổ.

Biết qua tình hình phụ-nữ nước Thổ trước khi có tay Mustapha-Kémal dùng đến, chẳng phải là mọi việc thừa.

Phong-tục, tập quán nước Thổ xưa kia đối với đàn-bà chẳng khác gì ở Trung-quốc trước đây. Lạ thay! đâu có phải đất sét của Không-giáo gieo mầm mà thuyết « miệt » đàn-bà cũng thạnh-hành như thế?

Bước chơn ra khỏi cửa, đi chợ hoặc đi chơi, cái mạng che trước mặt, cầu sao cũng chẳng được bỏ, bỏ ra ấy chẳng phải gái ngoan. Cách đây 50 năm, các bà theo chồng đi làm việc ở ngoài, khi về nước, rả nhau cái lối đeo mạng, dùng một thứ vải trắng hơn, nhẹ nhàng mà có thể nhìn qua rõ mặt. Dân chúng nhao nhao lên, cự tuyệt kiểu mạng mới nầy. Chánh-phủ ra tay trừng-trị kẻ nào khởi xướng lên dùng và ra lịnh phải theo « mốt » cũ. Trước tình thế khó khăn ấy, phụ-nữ Thổ không chịu lùi bước. Lính tuần cảnh gặp kẻ nào chẳng tuân pháp luật, lấy dầu tưới khắp vào người rồi châm lửa đốt cháy. Đàn-bà họ vẫn trơ, Chánh-phủ không sao được đành phải để yên mặc họ.

Mười năm sau, kiểu mạng mới nầy mới bắt đầu thông dụng trong nước.

Tổng-thống Mustapha-Kémal, trong một bài diễn-thuyết hồi đầu năm 1923, diễn-thuyết về sự giải phóng cho đàn-bà nước Thổ được lanh chóng, đàn-bà phải đi đôi với đàn-ông để làm việc. Không thể núp ở trong nhà mãi được, không thể giấu mặt, không thể gặp đàn-ông ma lẫ; tránh đi. Bộ điệu ấy các nước văn-minh cho là kỳ quái. Lối đây cũng nhứt định phân đối và muốn rằng toàn thể, đàn-bà nước Thổ đều bỏ mạng che mặt ra. Phụ-nữ đi nghe diễn-thuyết rất đông. Dứt lời ngài nói, bao nhiêu tay, giơ lên mặt rứt mạng quăng đi hết.

Đến-tha ngày 1er Août ở bên Âu sang, mới lại bao cho ta biết rằng: « Hội-nghị quốc-tế đàn-bà đã duyệt y bản dự án bãi bỏ hẳn tục che mạng của phụ-nữ nước Thổ. » Phong-tục mấy ngàn năm, làn sóng văn-minh đã đánh tan đi mất.

Trước kia, các học đường chỉ dành riêng cho bọn đàn-ông, phụ-nữ Thổ không có quyền dự tới. Hát dầu, có tiếng Anh, Pháp, Đức, truyền sang, được đọc nhiều sách Âu-châu, tư-tưởng tự-do Âu ngấm ngầm trong óc, phụ-nữ Thổ rần rộ đứng lên phấn đối yêu-sầu mở các học đường. Viên giáo-sư Bessim Omar Pacharr đã đứng lên vận động việc mở mang học vấn và lập trường sao-đẳng nữ-học năm 1914.

Trong việc hôn thú, ly dị và phân chia tài sản, đàn-bà Thổ xưa nay chịu phần thiệt lớn. Nhà thi sĩ Jia Gleut Alp đứng lên yêu-sầu cho họ được bình-đẳng bình-quyền.

Sự giao thiệp cùng nam giới mới bắt đầu từ đây. Trước kia, trên tàu khói xe lửa, xe-hơi, xin phải ngồi đối đề đàn-bà, đàn-ông hai bên cùng không nhìn thấy. Đi đứng, dầu gặp chồng, hoặc anh em hay cha chú cũng phải lánh xa.

Năm 1924, quan cai trị ở Constantinople đã yên cầu Chánh-phủ nghị-định bãi những tục nầy.

Cuộc cải cách ngày nay đàn-bà Thổ không phải không nhàng tay làm việc. Tuy bọn mấy rán có nhiều người giúp đỡ, song, chánh trong nữ-giới, dấm dang công việc kẻ cũng nhiều người.

Một kỳ sau tôi xin nói đến.

MỸ-CHÂN.

Thuốc thoa Cadum
để trị
các bịnh ngoài da

Những kẻ hay ngứa gãi đau đớn đã lâu năm, hễ dùng thuốc thoa Cadum mà thoa thì êm ái nhẹ liền, ăn ngủ lại đặng, khỏi lo có những bịnh ngoài da, nào là: nổi phong, nổi đón, nổi mụt, nổi nhọt, ghẻ ngứa, bị trầy da, đức tay đức chơn, bị phỏng, có lái, nổi mày-đay, nổi vẩy-cá, sẩu-sướng, cướng mụt nầy mụt kia, vân, vân.

Các ông các bà hay nhớ ngày nào thì mua ngày nầy, cho đặng mỗi hộp thuốc ky, hồi tiệm bán thuốc quen của các ông các bà thì có.

NHÀ BÁN ĐỒ PHỤ TÙNG XE HƠI
COMPTOIR CHOLONNAISE
Đường Tổng-đốc-Phương, số 86 Cholon

Khai trương ngày 27 Oct. 1928

Bán đủ các đồ phụ tùng cho xe-hơi. Vỏ nhứt hiệu: MICHELIN

DẦU SÁNG-DẦU NHỚT đủ hiệu

Chủ-nhơn là người Annam, chắc sẽ làm được vừa lòng các qui ngài về việc giá cả và sự tiếp rước.

Mong lắm! đồng-bào chiếu cố cho. Bản-hiệu xin hết lòng cảm tạ.

Hai và Ba rành đương đi chơi chợt thấy ông cả Quan ngồi trong xe hơi mui kiến mới tinh màu vàng chạy ngan qua.

Hai liền hỏi Ba: « Mầy có biết ông Cả sao từ hồi ông giàu có lớn, bỗng dùng rỡng đồ màu vàng, mà mới mua xe hơi cũng lựa màu vàng?

— Ba tra lời: « Ủa, mầy không rõ sao, ông Cả làm ruộng nhờ có bỏ **Phân tro tây hiệu Con-Cá** *nên ruộng bỗng một ngày một tốt lúa gặt nhiều mà nặng cân nên bán khá quá, làm giàu mau; mà bỗng là người đại nhơn quân-tử nhớ Phân tro màu vàng mà lấm giàu thì cứ mua sắm đồ màu vàng đặng chỉ cho họ rỏ bỗng không quên.*

— A phải, hèn chi ai cũng kính trọng bỗng chớ như kẻ khác thì thấy màu lạ hay khoe khoan dùng theo rồi.

CỨ MỖI NGÀY
lại uống
MỘT VIÊN THUỐC HƯỚN
CỦA ÔNG
Lương-y DEHAUT
uống trước khi dùng cơm,
thì CHẮC MẠNH KHỎE MẠNH LUÔN
và ngăn ngừa sốt chứng bịnh nguy hiểm bởi tại huyết hư hay là ăn không tiêu mà sanh ra.
Thuốc hướn nầy trị các chứng bịnh:
NƯỚC RÃI, ĂN KHÔNG TIÊU,
HƠI HƠI SỐT, CHÓNG MẶT,
KHÔNG THƯ THỚI
BÁN TẠI: Nhà đàng Lương-y DEHAUT, 167, Faubg. St-Denis Paris, cùng khắp trong mấy tiệm thuốc.

Chữa bịnh sốt cách nhật
SỐT RÉT NGÃ NƯỚC
không gì bằng
QUINOFORME
là thuốc tiêm, thuốc viên hay thuốc hoàn Cái thảo khoa-học nó đã thông dụng ở các thuộc-địa pháp.
Có bán ở khắp các hiệu thuốc tây.
H. LACROIX, 37, Rue Paiol, PARIS (IIIe)

ĐÔNG-PHÁP NGÂN-HÀNG

ĐẶC QUYỀN IN GIẤY BẠC — LẬP RA TỪ NĂM 1875

Hội nặc danh vốn được.....	72.000.000 quan
Vốn kêu thêm.....	68.000.000 —
Số tiền đóng tất và dự trữ.....	101.000.000 =

Administrateur-Directeur

M. René Thion de la Chaume

Hàng chánh tại PARIS (VIIIe)

đường Bd Haussmann số 96

Những hàng ngánh và Đại-biểu:

TRUNG-HUÊ	ĐÔNG-PHÁP	NGOẠI-QUỐC
CANTON	SAIGON	BANGKOK
FORT-BAYARD	BATTAMBANG	DJIBOUTI
HANKEOU	CANTHO	NOUMÉA
HONG-KONG	HAI-PHONG	PAPEETE
MONGTZE	HANOI	PONDICHÉRY
PÉKIN	THANH-HÓA	SINGAPORE
SHANGHAI	HUÉ	
TIENSIN	NAM-ĐỊNH	
YUNNANFOU	PNOMPENH	
	QUI-NHƠN	
	TOURANE	
	VINH	

THÔNG TIN MỖI NƠI

Đông-Pháp ngân hàng được đặc-quyền in và phát ra thông dụng bạc giấy nội cõi Đông Pháp và các thuộc địa Pháp ở bên Ấn độ, tại xứ Côte des Somalis và xứ Océanie.

Dây thép đánh tắc:
INDOCHINE

Xe máy dâu hiệu **« ALCYON »**

dự vô cuộc đua nào cũng đều thắng cả:

CHAMPIONNAT de FRANCE

1928-1929-1930

MỚI LẠI THỨ KIỂU MỚI

Giá bán đều hạ xuống

Société Anonyme pour l'Exploitation de la Maison

L. CAFFORT

125, Rue Catinat -:- SAIGON

Quai Lagrandière -:- PNOMPENH

Sống — Xe-máy. Đồ nữ trang, đồ bằng vàng và bạc.

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạng vốn 250 ngàn đồng

54 & 56, *Rivière Pellerin*, — SAIGON

Agent de Vinhlong

Dây thép số 748 — Tên dây-thép: CRÉDITANA

— Nhận lãnh tiền gởi không hàng-kỳ kêu là « *Comptes Courants de chèques* » bằng bạc Đông-Pháp hay là *piastres Annam* sanh lời 4 phần trăm (4%) mỗi năm.

Nhận lãnh tiền gởi có số « TIẾT-KIỆM » bằng bạc Đông-Pháp hay là *Piastres Annam*, sanh lời [illegible] phần trăm (5%) mỗi năm. Số nầy để cho người tiền lãng, rút ra khỏi phần cho hao trước và sau đợi lâu. Gởi vô bao nhiêu cũng nhận.

— Nhận lãnh tiền gởi có hàng-kỳ kêu là « *Dépôts Fixes* » cho lời 6 phần trăm (6%) mỗi năm, nếu gởi một năm trọn. Khi hứa-sự xin rút ra trước hàng-kỳ cũng đặng, nhưng mà tiền lời lãnh 4 phần trăm (4%) mỗi năm, cũng như bạc gởi không hàng-kỳ vậy, tính từ ngày gởi cho tới bữa rút ra.

— Mua bán ngân-phiếu (chèques) và lãnh gởi tiền qua Đại-Pháp theo tàu thơ, là bằng dây thép.

— Lãnh rồi bạc hàng cho học-sanh Annam đương du-học bên Tây.

— Cho vay lấy giúp học-sanh muốn đi học thêm bên Pháp hay là Ngoại-quốc. Về cách thức cho vay, xin qui Đồng-bào đến thương nghị với Việt-Nam ngân-Hàng.

— Cho vay có người đứng bảo lãnh chắc chắn và có đồ đảm-chứng hiện [illegible].

— Cho vay ở ngoại-quốc về hàng-hóa nhập cảng.

Công-ty VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG vẫn lòng mà chỉ cho qui đồng-bào biết rõ công việc làm bằng hay là bán buôn.

HUỲNH-ĐÌNH-KHIÊM, *Đương-sự Hội-trưởng.*

TRẦN-TRINH-TRẠCH O. ✱ *Phó Đương-sự Hội-trưởng.*

PHAN-CÔNG-TÂN-VỊ ✱ *Chánh Hội-trưởng, Bản Trị-sự.*

NGUYỄN-TẤN-VĂN, *Quản-lý Ngân-hàng.*

NGUYỄN-HỮU-HỘ, Docteur TRẦN-NHỰT-LAN, NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN, NGUYỄN-VĂN-THƠM, NGÔ-TRUNG-TÍNH và VÕ-HÀ-TRÌ: *Quản-lý.*

Phó-Ấnh Tổng-lý: P. LÊ-VĂN-CÔNG

THUỐC BÁNH

SIGMARGYL

ĐIỀU-TRỊ THEO PHƯƠNG-PHÁP HOÁ-HỌC ĐỂ CHỮA

BỆNH GIANG MAI BẰNG PHƯƠNG NỘI-ÂM

THAY ĐƯỢC THUỐC TIÊM

Chế ra tại LABORATOIRE CHIMIOTHERAPIQUE

56 2, Place du Théâtre-Français, PARIS

Thuốc SIGMARGYL bán tại các hiệu thuốc tây.

Feuilleton n° 248

HIỆP NGHĨA TIỂU-THUYẾT
俠義小說

Tiểu ngũ nghĩa
小五義

HỒI THỨ MỘT TRĂM LỄ NĂM

Lỗ-viên-ngoại bị thương hộc máu, Phạm-thiên-Bảo bỏ xứ trốn đi.

Nguyên hai chị em Hỉ-Loan và Hỉ-Phụng vốn là con nhà mãi nghệ xuất thân, sở trường cái nghề đánh lưu-tinh chùy, (cũng tương tợ như cả chùy-thung bây giờ vậy) trái chùy ấy làm bằng sắt, có buộc sợi dây, mỗi bữa thì buộc nơi cườm tay, còn mỗi kia thì buộc trái chùy, hễ liệng ra rồi thâu lại liền; bá phát bá trúng, lanh lẹ vô cùng. Vốn ngoại rược theo nữ-tặc mà chẳng đề phòng, nên mới bị nó ám toán như vậy.

Khi nữ-tặc rút đao, vừa muốn chém bởi Lỗ-viên-ngoại, bỗng nghe có hơi đao ở phía sau chém tới, nàng liền né lại một bên mà tránh khỏi lưỡi đao; Tương-Bình và Liễu-Thanh kẻ trước người sau vậy nàng lại đó. Hỉ-Phụng liệng hết sức mình không phải là tay đối thủ của hai người, phẫu thì trời đã hửng sáng, bèn nhảy ra khỏi vòng vây, tính đo theo ngõ Thủy-hoa-môn mà thoát nạn. Tương-Bình cứ đuổi theo hoài; nữ-tặc lại rút lưu-tinh-chùy ra nhắm ngay mặt Tương-Bình mà liệng. Ai ngờ Tương-Bình là lanh lợi quá, lanh xảo vô cùng, nên khi thấy nữ-tặc mở tay vào lưng thì đã biết trước, chắc sao nó cũng dùng ám-khí mà hại mình; nên tuy chàng rượt theo, mà trong lòng mười phần đã cẩn thận, khi thấy nó vụt trái lưu-tinh-chùy ra thì trở qua một bên, rồi đưa cây đao ra mà đánh chặt vào sợi dây, làm sợi dây quấn vào cây đao rồi đứt lìa.

Hỉ Phụng thấy trái chùy của mình đứt rồi, thì thất kinh, hồn phi phách tán. Bèn quày quả chạy dông. Liễu-Thanh liền đuổi nà theo, còn Tương-Bình thì quày mình trở lại mà hỏi thăm Lỗ-viên-ngoại. Ai ngờ là thấy viên-ngoại còn nằm thiêm thiếp; liền bước lại đỡ dậy; Lỗ-viên-ngoại tối tăm mày mặt, miệng thì hộc máu ra. Tương-Bình liền kêu gia-đình xúm lại khiêng Viên ngoại vào nhà lo thuốc thang điều trị; an trí viên-ngoại xong rồi, liền tuốt theo tiếp ứng Liễu-Thanh. Còn đương lường lự, chưa biết hai người ấy chạy đi đường nào, xảy nghe bên phía hướng đông có tiếng chửi sầu om sòm; liền chạy theo qua phía ấy, lại thấy phía trước thấp thoáng có bóng người, bèn ráng sức dông theo; hai người gặp nhau, liền hỏi lại mà rược hoài, không bỏ.

Hỉ-Phụng không biết tính làm sao, bèn chạy thẳng về nhà, do theo nơi bờ tường phía tây mà vào. Liễu-Thanh ý có Tương-Bình, nên cũng bạo gan mà tuốt theo vào trong. Tương-Bình bèn nói rằng: « Phải đề phòng cho lắm đa. » Liễu-Thanh gật đầu rồi nhảy đại vào trong thấy nữ-tặc vào nhà rồi hồ lớn lớn rằng: « Có gió lớn, có gió lớn lắm! »

Hồ vừa dứt lời, bỗng thấy trong nhà nhảy ra một người, tay thì xách đao, áp lại chém Liễu-Thanh, Tương-Bình cũng nhảy tới đánh tiếp; 4 người đánh vậy với nhau. Phạm-thiên-Bảo vừa đánh vừa nói rằng: « Chúng bây vào nhà mà đánh người ta, sẽ bị tội gì? »

Tương-Bình nói: « Chúng ta là người Biện-án, quan sai đi bắt quân cướp nhà ai lại chẳng được vào. »

Thiên-Bảo nghe nói là người của quan sai thì đã hết hồn, bèn nghĩ thầm rằng: « Chạy trốn đi hay hơn. » Bèn kêu vợ mà nói rằng: « Chạy. »

Rồi đó cả hai bèn cuốn vó chạy dài. Tương-Bình rượt theo Hỉ-Phụng, còn Liễu Thanh thì rượt theo Thiên-Bảo.

Lúc ấy Thiên-Bảo chẳng dám chạy dưới đất bằng, cứ rượt qua tường nầy, rồi phóng lên nóc nhà ngo, ý muốn làm như vậy cho thoát khỏi Liễu-Thanh. Không dè là Liễu-Thanh cứ theo bên gót, chẳng hề để mất dấu chơn.

Mặt trời đã mọc lên cao, bỗng thấy trước mặt có một con sông rất lớn. Liễu-Thanh dòm lại không thấy Tương-Bình, thì có ý lo; song không lẽ mà mình thả nó; bèn cứ việc theo hoài không bỏ.

Chạy vừa đến mé sông, Phạm-thiên-Bảo lại cứ dọc theo mé sông mà chạy riết. Liễu-Thanh cũng cứ một mực theo hoài.

Lúc hai người đương chạy, thoạt đâu lại thấy một chiếc tiểu-thuyền ở trong đám cỏ lau chẳng ra. Phạm-thiên-Bảo liền kêu rằng: « Bớ chiếc thuyền kia, hãy đưa giùm ta qua sông mà làm nghĩa, ở sau có kẻ rượt ta kia kìa. »

(Mai tiếp)

RƯỢU BỔ HIỆU

MAUBAR

Trong những rượu bổ mà thiên hạ hảo thích thì có thứ rượu bổ MAUBAR là tốt, bởi được nhiều hơn hết và Annam ưa dùng.

Rượu đó chế bằng rượu nho thượng hạng ở tại PHÁP-QUỐC, có nhiều chất bổ, nó làm cho những người uống được đỏ da nở thịt, trí hóa thông minh, thêm sức mạnh, vui vẻ luôn luôn.

Thật là một thứ thuốc hay và bảo chế kỹ, không có giống những rượu khai vị khác bán trong mấy tiệm tạp hóa; vì rượu đó là những người không có học cách chữa bịnh mà chế ra.

Những người làm việc, học-hành, thể thao, những dân-bà nấu bếp, nên uống rượu bổ MAUBAR. Hễ đã uống rồi thì phải ưa, vì rượu đó uống ngon lắm.

Mỗi ve lít (có một hạng) giá là 2$20

Grande Pharmacie de France
38—40, đường d'Ormay — SAIGON

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VĨNH » ở tại Cầu-kho đường mé sông. (SAIGON)

Tại nhà nầy có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây:

Satin (tố Tây) trắng và đủ màu; gấm nhuộm bên Pháp quốc, nền màu rất tươi, đều có giặt nhiều lần, cũng không phai không; từ 4$00 một thước tây.

Lạc-soan làng-châu, trắng từ 3$00 tới 3$20 một thước tây.

Lụa quyến trắng, cao chỉ thiết mịnh; từ 2$40 tới 2$80 một thước tây.

Lãnh thượng hạng thật trắng, dệt rõng bằng tơ thượng-hạ, bề khổ rộng 0m90. — Giá 5$20 một quản.

Lãnh đen (ba làng đen huyền, không ở khôn đổi đổi), khổ 0m90 bán 6$00 một quản.

Lãnh đen (ba làng đen huyền không trở không đổi màu) khổ trung 5$50 một quản.

Các mặt hàng kể trên đây đều dệt bằng tơ lựa, có cả thứ dệt toàn bằng tơ Thượng hải, nên tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tâm, dệt rất kỹ càng, đáng có đáng tốt mà bán cho đồng-bang ta dùng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên gọi là tiện nghi nhi hiệu lợi.

Vì muốn trí danh trong lục châu nên bổn hiệu kinh lời cho chư quí khách hay; nếu ai muốn mua bất cứ là nhiều ít, xin viết thơ cho hàng tôi, thì hàng tôi sẽ gởi hàng lại cho. Theo cách giao ngân lãnh hàng hóa (contre-remboursement).

Xin hãy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng tôi tốt bao nhiêu, thì mới chắc tin lời rao nầy không phải là lời chuốt ngọt.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VĨNH.
Cầu-kho — SAIGON.
Kính cáo.

HÃY COI CHỪNG! LIỆC-VỊ ĐẠI-LÝ

DƯỢC-PHÒNG NHỊ-NGUƠN-ĐƯỜNG

Từ đã mấy năm dược-phòng NHỊ-NGUƠN ĐƯỜNG đem ra bán một thứ dầu cốt như dầu « essence de menthe », gọi là « Vạn-ứng NHỊ-THẢI-DẦU » và đựng trong ve nhỏ có dấu hiệu « ÔNG PHẬT vàng », tờ phô-bầy và nhãn dán đều giống như của Bổn-dường đúng. Hộp đựng những ve dầu ấy cũng in như hộp của Bổn-dường. Chẳng những vậy thôi, mà lại còn dược-phòng ấy là chỗ của dầu đó phát hiện ra lúc xưa lại đổi bản hiệu « NHỊ-NGUƠN-ĐƯỜNG » nên lại là « NHỊ-THẢI-ĐƯỜNG ». — Từ đó đem in hiệu mới vào tờ phô-bầy và vào nhãn-dán. Sự đổi bản hiệu nầy chỉ số nhằng dược-phòng ấy có ý xấu làm cho lộn-xộn trong trí của công-chúng; vì chữ Tâm « NHỊ-THẢI-ĐƯỜNG » (二太堂) giống với chữ « NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG » (二天堂) là hiệu của Bổn-dường. Nếu tìm là đầu của dược-phòng ấy bán và giống với dấu của Bổn-dường bao chế thì có thể mà gạt người mua ý chỉ tìm thương.

Bổn-dường thấy lại đã nhiều bởi nơi sự nên đầu phát hiện ra tại dược phòng « NHỊ-NGUƠN-ĐƯỜNG » đã cải lấy hiệu mới là « NHỊ-THẢI-ĐƯỜNG » đặng tranh thương gian-giảo. Chẳng thể nhịn được sự nầy, nên Bổn-dường kiện dược-phòng « NHỊ-THẢI-ĐƯỜNG » ấy trong năm 1923 mà bắt đền bồi thiệt-hại. Vụ nầy giây dưa đã lâu trên một năm, kể có án Tòa-Phúc-án Saigon đề ngày 13 Juin 1930 xử y nguyên trong các thể lệ án của quan-án Tòa sơ đã xử dược-phòng « NHỊ-THẢI-ĐƯỜNG » thất lý dạy phải trả cho Bổn-dường một số bạc là một vạn đồng (10.000$00) mà đền bồi thiệt hại, dạy chịu cả chư vụ bạc tung lệ và cấm nhặt không cho bán dầu ấy trong địa phận Đông-Pháp nữa. — Án Tòa sơ ấy đã có ấn hành trong ba tờ báo là: báo « OPINION » số ngày 3 Juillet 1930, — báo « LỤC-TỈNH TÂN-VĂN », số ngày 7 Juillet 1930, — và báo « DÂN-QUỐC NHỰT-BÁO », số ngày 11 Juillet 1930. Ấy vậy chúng đã được hiểu vì nằng dầu NHỊ-THẢI-DẦU (二太油) phải tiêu-diệt hẳn từ khi xử đoán hoàn toàn vụ nầy.

Song le chẳng có chi ngăn cản, người ta còn lén bán dầu ấy nữa cách cẩn thận lắm đừng để bị bắt thôi, vì cái lòng tham lợi kia đến chừng đã chưa thôi, bởi tùi tham không đáy.

Liệc-vị Đại-lý dược-phòng « NHỊ-THẢI-ĐƯỜNG » hay là « NHỊ-NGUƠN-ĐƯỜNG » trong địa phận Đông-Pháp, liệc-vị đã hiểu biết chuyện đã thuật lại trên đây. Nếu như chẳng tuân lời bố-cáo nầy là lời Bổn-dường xin liệc-vị lưu ý riêng, liệc-vị cũng bán dầu « NHỊ-THẢI-DẦU » (二太油) như mọi khi, thì liệc-vị sẽ bị thất-bại ho — Bởi vì từ đây dầu ấy phải tuyệt, thì Bổn-dường phải buộc lòng tiết mất mà coi chừng liệc-vị. Bổn-dường đã lời bố-cáo nầy cho liệc-vị hay trước vì liệc-vị cùng Bổn-dường là đồng dân một nước.

Xin liệc-vị hãy hượng suy! Cái lẽ nhỏ sẽ thân không hà cần với cái hại lớn nầy đến.

Dược-phòng Nhị-thiên-Đường kính cáo

Indochine Films & Cinémas

DÉPARTEMENT RADIO

APPAREILS RÉCEPTEURS
à 3 et 4 LAMPES
type colonial Indochine
MARQUE S. F. E. R.

LAMPES des marques
RADIOTECHNIQUE
RECO VALVE
PHILIPS
METAL

ACCUS DININ

Piles sèches EVEREADY & WONDER
Piles FERRY & WILIEF
Haut-parleurs RADIOLAVOX & PHILIPS

Atelier d'entretien et
de réparations dirigé par
un technicien spécialiste

Magasin d'Exposition et d'audition
106, BOULEVARD CHARNER
Saigon

Đại dược phòng L. SOLIRENE. Saigon
Tân-thị Bửu-pháp-Việt dược phòng Saigon,
Pháp-Á dược phòng 6 CHAPTR. Cholon.

Nước Mắm Hòn Phú-Quốc thượng hạng

Nước mắm thiệt, ngon, một litre 0$70 một tính 1$70 và 2$50 —

Có trữ bán tại Hang Bánh Quốc-Nư 89 Rue La Grandière.

Thuốc giặt hiệu

NITIDOL GONIN

Thường khi giặt quần mà nếu thì hay bị cháy.

Thuốc giặc hiệu NITIDOL dùng không với nước nóng thì không khi nào làm cho quần áo cháy đăng; vì lại thuốc ấy không có chất vôi và chưa nên vô hại.

Giặt quần áo bằng xà-bong thì phải chà, sau giặt; còn giặc bằng thuốc NITIDOL, thì khỏi phải chà mà còn sạch hơn là chà nữa.

Có khi nào mấy ngài phải đặt tay vào trong máy xe hơi của mấy ngài không? Chắc có. Nếu vậy thì tay mấy ngài sẽ đen và dơ bẩn. — Hãy lấy NITIDOL mà rửa, để mau sạch hơn xà-bong mà lại trắng.

Thuốc NITIDOL không những là chỉ để giặt quần áo và để tắm rửa mà thôi, để rửa chén dĩa, muỗng nĩa, nồi chảo, những đồ bằng đồng, bằng cẩm thạch, thùng tắm, vải láng; gạch bông, bàn ghế và ván lầu nữa. Các ngài hãy dùng thử thuốc giặt NITIDOL coi có phải là đánh hết hư truyền không? Mỗi hộp có bao theo một bổn chỉ cách dùng.

Grande Pharmacie de France
38—40, đường d'Ormay — SAIGON.

Bệnh đến sống sộc

Bệnh đi nhanh lắm, nếu ta chẻ nãi, không chịu coi sóc đến thân thể thì khác nào như ta đi đón bệnh về. Thực vậy bệnh lớn là tích những bệnh nhỏ, những chứng khó chịu tầm thường. Nếu lúc ấy dùng ngay thứ thuốc ai nấy đã biết tiếng như thuốc Pilules Pink, thì tránh khỏi được các bệnh nặng.

Làm sao cho mãn thay đốt luôn và bao giờ cũng sung túc, bổ cho tinh thần, làm cho tiêu-hóa được dồi dào, bổ cho toàn thể, đó là các đặc tính của thuốc Pilules Pink, ai đã dùng qua cũng phải phục.

Cô Charlotte Blanchard ở Marmande có viết thư rằng: « Tôi viết thơ nầy để thưa với ngài biết rằng tôi dùng Pilules Pink thực là được công-hiệu. Đã lâu nay tôi nhức đầu và đau da dày và càng ngày, càng yếu đi đến nỗi không làm gì được nữa. Tôi uống Pilules Pink mà các chứng bệnh tiêu tán hết, nay lại khỏe mạnh như thường. »

Pilules Pink là thuốc thần hiệu để chữa bệnh xay huyết, xanh xao, suy nhược (bào người) thiếu lực, đau da dày, nhức đầu, kinh nguyệt thất thường, các bệnh của trẻ con đang nhóm, dân bà đứng tuổi và hết kinh. Bán ở khắp các hiệu thuốc.

Gió tầm hầu kề. Bề lặng nắng chang chang:
Cuộc vui chơi nơi bãi bờ Thoàn bườm lướt ngoài khơi

NGƯ ÔNG KẺ BÀI HẠT

Dường ấy thì BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRẢI QUA, há chẳng nên mượn máy « KODAK » chụp làm dấu tích!

Hãy đến lựa mua mua máy chụp hình hiệu « KODAK » nơi chỗ hàm Đại lý.

PHARMACIE PRINCIPALE
Ở ngang nhà hát tây. — SAIGON.

Vui lòng đem đã các hiệu ra cho chư tôn chọn lựa.

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN VĂN
Directeur-Propriétaire: NGUYỄN-VĂN THIỆT.
13, Rue Lucien Mossard. — SAIGON

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant: LÂM-VĂN-NGỌ.

MANUFACTURE SAIGONNAISE
DE
CARREAUX & MOSAIQUES
Maison Fondée en 1900
rue d'Arras et Lucien Lecouture
CHODUI — SAIGON

Gạch bông tốt thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng XI-MĂN đủ thứ màu và cáo vật dùng đều ở Pháp-quốc lại.

Xin mời quí vị đến xem, kiểu gạch bông mới hay, đẹp lắm.

Giá bán hạ xuống rất nhiều. Xin viết thư hỏi bản-giá mới Bổn-hiệu sẽ gửi cho.

Bây thầy đề tên:
(Adresse télégraphique)
MASACANG — SAIGON

VÔ RA THƯƠNG THÀ
hãng ở đường Lucien Lecouture. — Chodui.
gần trại binh tập Ô-ma.

CÁCH TRỊ BỊNH ĐAU
CAN, TÌ, PHÈ PHÙ
BẰNG THUỐC BỘT
POUDRES DE COCK
Docteur DE COCK

Có nhiều vị thuốc ngoại khoa uống vào tưởng đâu là lành bịnh đau Can, tì, phế phủ, không dè nó làm cho hôi dau một lát mà thôi, Rồi bịnh trở lại nặng hơn, là vì thuốc nó không thấm vào gốc bịnh.

Của nhứt ai ai cũng muốn trừ cho dứt cho tuyệt bịnh. Thuốc bột *Poudres de Cock* là một vị thuốc thần hiệu, chu mang vì nó làm cho Can, tì, phế phủ được trong sạch, tang ký chuyển vận đồng nhau mà làm cho vật thực có ích cho con người.

Uống thuốc bột *Poudres de Cock* vật thực nào nó tiêu hóa cũng được hết, nó thấm và bổ máu thịt, thêm sức cho được khỏe mạnh.

Muốn trừ bịnh đau tì-vị cho tuyệt gốc rễ, ăn uống không tiêu, đau bao-tử, mắc trướng, sinh ruột, sưng bao-tử, sưng ruột, đau gan, muốn cho các chứng bịnh ấy không hóa ra bịnh huyết suy, gầm gân, gầm cốt, bịnh nước tiểu ngọt, như có trông trắng, trứng cá, đau bầu thủ, sụt lỏ lói và các chứng bịnh nặng hơn nữa, thì trước hay là sau khi ăn cơm uống một liều thuốc bột *Poudres de Cock*.

Bột Thuốc bột *Poudres de Cock* đựng trong hộp thiết đề bán trong các tiệm thuốc tốt và tại chỗ bào chế ở thành JEUMONT tỉnh Nord.

BAUME BENGUE
Ordonnance Remarquable de
GOUTTE RHUMATISMES
NEVRALGIES
Dr. Bengué — 16, Rue Bellin — Paris.

TỪ XƯỞNG CHẾ TẠO CỦA CHÚNG TÔI THẲNG ĐẾN CÁC NƠI CẦN DÙNG
CÓ BÁN ĐỦ
Các đồ dùng về ĐIỆN-KHÍ như:
Đèn điện, Giây điện lớn nhỏ đủ các kiểu, máy khóa điện vân vân...
Các đồ dùng về đèn hoặc lò-sưởi
ANH SÁNG TRẮNG BẠCH như:
Đèn, Lồng áp, Đèn thắp bằng rầy mang nhện (quen gọi là đèn măng-sông)
Các đồ bằng PHA-LÊ như:
Bóng đèn hình tròn, Thông phong vân vân.
GIÁ RẺ HẠ
L'APPAREILLAGE CULMEN
STABLISSEMENTS LEMON & Cie
69 RUE SAUSSIER PARIS (17e)
Ở đây có bày đủ mọi đồ dùng về điện
Việt thư để như sau nầy:
CÁC ĐỒ BÁN KHÁCH MUỐN CÓ HƯỞNG CÁC THỨ HÀNG LÀ GIÁ CẢ HẠ VÀ CÓ THỂ ĐỔI CHỌN TỪ ĐỒ VỀ ĐIỆN CÒN BÊN TÂY NỮA

TÌ-VỊ ĐƯỢC LÀNH MẠNH
NHỜ THUỐC BỘT CỦA ÔNG TẤN-SĨ Y
Poudres de cock

Qui ông, qui bà biếng ăn biếng uống, tiêu hóa chậm trễ khó nhọc, nặng bụng hay là ngán tức, sau khi ăn cơm hết chừng? Qui ông, qui bà hay ợa, chua nước, nhớt dãi, chóng mặt, hay buồn, ngủ gục, khi mới ăn rồi, tuổi dáng trắng, hơi thở hôi thối (thối miệng), tính bạng không?

Qui ông, qui bà ăn uống không tiêu, bất bợn dạ, buồn mửa, khi thì tháo dạ, khi thì bón không? Có đau mỏi ở, đau bụng, có mau mệt nhọc, thở hào hển, ban đêm ngủ tuổi, chiêm bao ngủ không được chắng?

Phải nhớ trong trí rằng: thuốc bột POUDRES DE COCK

làm cho qui ông, qui bà hết sức đau đớn bởi các chứng bịnh nó làm cho qui ông, qui bà phải nhọc cả đời, vì thuốc bột Poudres de Cock làm cho tì vị hoàn lại như cũ rồi mà Ông thuốc bột Poudres de Cock ăn cơm ngon, vật thực nào có tiêu hóa cũng đề, nên lanh lực phổi, tim, dạn, óc, gan, thận, phế phủ được thông đong, tinh thần trang kiện, mạnh mẽ, sai sử. Qui ông, qui bà, ai ai cũng đau tì-vị, vậy thì nống thuốc bột Poudres de Cock ấy mà đề mà trị bịnh ấy.

Bột thuốc bột Poudres de Cock đựng trong hộp thiết đề bán trong các tiệm thuốc tốt và tại chỗ bào chế ở thành JEUMONT, tỉnh Nord.

CỨU DƯỠNG THẦN-KINH
THỊ LẠI MẠNH
NHƯ XƯA
ỐI LƯNG CỨ LÀ LƯNG!

Khi ai đau thận nên mỗi ngày một hộp THUỐC VIÊN FOSTER, bệnh sẽ khỏi ngay, lại sẽ làm việc rất giang. Vì, nếu ai nhức đầu, chóng mặt, mất ngủ và đau nhức khó chịu, chỉ có THUỐC VIÊN FOSTER chữa khỏi bịnh đó. Thuốc ấy đã chứ danh rất công hiệu cho các bịnh sau nầy:

Đau lưng — Nước tiểu đục — Cóc ở trong bàng-quang.
Bệnh thấp — Sưng bàng-quang
Đau ê-gang-thắt lưng — Quá lợi tiểu — Huyết sấu sinh
Sưng mắt cá chân — Nước tiểu vẩn

Một hộp 8$50 — PILULES FOSTER — Hai Hộp 14$85
CHỮA THẬN VÀ BÀNG QUANG
Bán lẻ các hãng thuốc tây và tại nhà bán thuốc
H. BINAG, Phm., số 28 Phố Ferdinand, PARIS.

GẤY MÓN
Thuốc SIROP de DESCHIENS
có huyết lá

MON SAVON
Bằng hộp và bằng bao giấy
MÀU HƯỞNG
mùi nó thơm rất diệu dàng, dùng nó thì da được mịnh, tốt không khi nào hư
Có trừ bán khắp mọi nơi

THUỐC NHỨC ĐẦU
ASPIRINE
DES
USINES DU RHONE
CHỮA RANH:
NHỨC ĐẦU
BỆNH CẢM
BỆNH GHÍP
CÁC CHỨNG ĐẦU NHỨC
Thuốc nào tự nhận là công hiệu hơn cũng cho thử
USINES DU RHONE

VIỆT-NAM TỔNG-HỘI PHỦ

府會總南越

(Maison des Associations Annamites)

Trình các Ngài,

Việt-Nam Tổng-Hội Phủ, lục kêu là nhà Hội-quán chung mà đồng-bang ta thuở nay, no nước, nay đã thấy khởi-đoan, ta dựng đáng viên, dạy dầu tại Parc Maurice Long, tục kêu là vườn ông Thượng, nơi xứ gọc đường Lebrel với Verdun. Thủ nầy ai cũng đều ép dựng viên đó đều hiệp nhứt hết, 11 Janvier 1929, chắc cũng đều cho là phong-cảnh; nay, ở phần phiền-hoa mà có vẻ thanh-tinh, chốn thiên-thị mà có mai huyền-vũ.

« *Có cây trồng thước, có hoa bốn mùa* ».

Nếu vậy, thì đồng-bang ta, vì có hạnh-phước lắm mới gặp đáng chỗ nầy là chỗ phố quan, Đường 65 Blanchard de la Brosse giáp xịp, Hội-đồng Thành-phố Saigon chuẩn cho Nam-kỳ Bổn-quốc Đức-Trí-Thể Dục hội, đáng có lập ra Việt-Nam Tổng-Hội Phủ.

Hội-Đức-Trí-Thể Dục tinh rất một tôn nhà nguy-nga lộng-lẫy, ba tầng lầu, đã rộng lại dài, theo kiểu đền đài Annam mà có đủ nghi-tiết theo kim, thời và theo tôn-chỉ của các hội: có phòng-việc cho các ông Hội-trưởng và các vị Tư-hàn, có phòng cho các hội nhóm riêng và nhóm chung, có kho sách về luân-lý về văn-chương về thể-thao, có phòng thông-tin về cuộc nông-cổ trong xứ, có phòng thông-tin về cuộc thanh-niên du-học, có phòng chung đồ cổ-tích, có phòng tiếu-yến và đại-yến, có phòng nhỉ dân-hạng và siêu-hạng, có phòng đánh trái lăn, lấy và đánh bài tây, có sân đánh trái lăn Annam và đánh cờ người Annam, vân vân.

Lập đáng như vầy thì các hội sẽ có một tôa dinh-liêu xứng đáng bậc rước vương-lên quí khách các cuộc, lại có chỗ rộng-rãi mà 12 tay cùng nhau đáng có đàm-luận về các cuộc tấn-hóa trong xứ. Nhóm thượng thì 7 hiệp làm đầu thường có, 8 hiệp làm đầu hạ-vụ có thì thêm thân thêm thiết với nhau nhiều, thân thiết nhiều thì dây liên-lạc càng buộc chặt, nhỏ thì đồng-bang ta sẽ có đủ sức mạnh mà đem-dương trong thế-cuộc.

Thuở nay cũng vì Annam không có nhà hội lớn nên các Hội phải chịu thiệt-thòi nhóm nhau trong phố-phường hóc-hẻm, thì lấy làm lòng-tông quá, thứ nhứt là mấy kỳ đại hội, hai ba trăm người hội-viên nhóm nhau chỗ chật hẹp nực nội quá, phải bỏ về bởi thì lấy làm buồn cho các hội lắm. Có khi muốn đãi tiệc, muốn bày cuộc xướng ca thì phải lo đi mượn nhà rộng-rãi lợn thì cũng có trắc trở nhiều chẳng phải dễ.

Chỉ như người Pháp-lang cũng là người ngoại-quốc như Ấn-độ, Huê-kiều, Hồng-mao v. v., thì người ta mỗi nước có dinh-thự, có nhà hội, có chùa, có nhà thờ tại châu-thành thì tiện đường cho người hiệt bao.

Còn phần Annam mình, có một lần kia hội người Huê-kiều nói ngay mà mình phải tủi lòng, là Annam lúc đó sửa soạn đãi quan Tổng-thống Albert Sarraut thì người Huê-kiều cũng sửa soạn đãi vì thượng quan ấy, mà Annam mượn nhà chưa được thì người Huê-kiều bèn nói rằng: « Annam muốn đãi quan Tổng-thống mà không có nhà mà đãi, vậy thì để cho người Huê-kiều đãi trước mà! » Chừng nào Việt-Nam Tổng-Hội Phủ khánh-thành rồi, thì sợ gì ai nói câu đó.

Tôn phí dựng nên Việt-Nam Tổng-Hội Phủ tính phỏng ước chừng đôi ba chục muôn bạc, thì ông đại-phú gia Trần-trinh-Trạch đã xướng suất chịu chọ trước hai muôn rồi; vậy nếu có được mười ông, hai chục ông như ông Trần-đại-nhơn vậy thì đủ số tiền dựng. Hôm nay cũng có nhiều vị đại-phú và tiểu-phú đã theo gương ông, người chịu cho 5 ngàn, người thì một hai ngàn sấp lên. Ít bữa nữa bàn trị-sự hội Đức-Trí-Thể Dục sẽ phái người của hội đến nhà các bực hào-phú mời các ngài dự cuộc tôn-phú xứng với nghĩa-vụ nầy là xin các ngài gia tâm xuất bổn cho khá khá hầu dựng xong Việt-Nam Tổng-Hội-Phủ cho rỡ ràng xứ sở quê-hương mình. Chừng nào bàn trị-sự đến viếng các ngài thì xin các ngài hết lòng cố-cập cho Annam mình đắc kỳ sở nguyện, nhược bằng các ngài bỏ qua dịp may-mắn nầy thì không đủ số tiền chi-dụng, thì nhà hội-quán Annam hồi còn bị lẽ mơ-hồ hưu hoài, thế thì thiệt lòng cho các nhà kiến-thức đã nhiệt-thành gia-công lo lắng về vụ tiến-hóa trong nước mà trở-ngại những nay.

Hội Đức-Trí-Thể Dục còn bàn hàm nhiều cuộc đại khái nữa, các ngài đã dư biết, nên chi hội xin các ngài giúm-giúp cho tân-tinh: « Mọi cây làm chẳng nên non, nhiều cây gióm lại nên hòn núi cao ».

Thứ nhứt, như các ngài có lòng sốt-sắng thì đứng chỗ bàn trị-sự Đức-Trí-Thể-Dục đến nhà, xin các ngài biên thư cho ông Hội-trưởng biết các ngài những ai chịu cho bao nhiêu thì bàn trị-sự chúng tôi tiếp làm đường rồi hội phẩu vì đặng phép biên sổ ghi tên, ai chịu trước ghi trước, chẳng nại số tiền cho nhiều hay là thường. Chừng nào chúng tôi liệu vừa đủ số tiền, đúng thì chúng tôi sẽ đăng sổ thâu vào các báo cho nhơn dân trong lục-châu hay biết mà mừng với chúng tôi, hầu mỗi người trong bọn chúng tôi và trong lục-châu tri-ân của các ngài.

Chúng tôi dám nghĩ rằng trong quê-hương ta, kể vừa nam phụ lão ấu, chẳng có một người nào là không khoái-lạc về cuộc khởi-đoan đặng cái nghĩa-vụ đích-đáng trong đại nầy.

Huống chi các ngài xem bào Tây Nam cũng rõ thấy nhà-nước đã sắp trong-dụng hội Đức-Trí-Thể-Dục, vì Nhà-nước đã hiểu thấu cái sở nguyện của hội hễ xướng ra đều nào cũng là ích quốc lợi dân và tính-lý trong mục-đích của hội chỉ-lo vận mạng nước nhà cho hạp với thời-thế và hạp với tính-lý trong việc chánh trị của Nhà-nước vậy.

Ít hàng cáo rao cho trong lục-châu để ý và xin cho độc-giả miễn chấp tệ hội thô thô bao nhiêu lời quê-kích với đồng-bang vì tấm nhiệt-thành với quê-hương mình vậy.

TRẦN-TRINH-TRẠCH, *Hội-trưởng.*
LƯU-VĂN-LANG, *Phó hội-trưởng.*
HỒ-VĂN-KÍNH, *Phó hội-trưởng.*
Bàn trị-sự Nam-kỳ Bổn-quốc Đức-Trí-Thể-Dục hội.
Saigon, Janvier 1929.

La maison des Associations Annamites de Cochinchine

VIỆT-NAM TỔNG HỘI PHỦ

府會總南越

Tôi kỳ tên ký nầy

ở làng ____ tổng ____ tỉnh ____

chịu cho số bạc [redacted]

đặng giúp cho hội Nam-kỳ-Đức-Trí-Thể dục cất nhà Việt-Nam Tổng Hội-Phủ tại vườn Maurice Long tục kêu là vườn Ông Thượng.

Tôi sẽ đóng số bạc nầy tại Đông-Pháp Ngân-hàng.

Đề nầy làm tại ____ ngày ____

Feuilleton nº 82

VÕ-HIỆP TRƯỜNG THIÊN

TIỂU-THUYẾT

NGA-MY KIẾM-HIỆP

HỒI THỨ MƯỜI HAI

Má-như-Long thất thế bỏ mình, Ngưu-nhi-lỗ hành hung thiệt mạng.

(Tiếp theo)

Tao đây một vị Giáo-sư, chúng bảy như học trò của tao cả, nếu Giáo-sư nầy không rớt bùa sát, thôi chúng bảy bị bửa đầu cả rồi. Gia-Tuấn nghe nói làm lơ, chẳng cần trả lời sao hết. Gia-Tuấn xây đầu bên Lương-Kỳ nói chuyện, cứ giơ tay chỉ Má-như-Long mà cười rằng: Thằng từ-tù kia bị chết bên tai, còn khoe mình Giáo-sư như thế, nếu không giết nó cho chết, để nó lảo khảo khó nghe. Gia-Tuấn nói dứt lời, nhảy tới vã miệng Má-như-Long một cái, rồi chàng mắc con dao nhỏ trong túi áo, cắt tai phía hữu của Má-như-Long đi. Má-như-Long bị cắt tai thiệt đau, la lớn như heo kêu một thứ. Gia-Tuấn tức cười hỏi: Giáo-sư la chi dữ vậy, Giáo sư ý giỏi nữa thôi? Má-như-Long sợ chết hồng hồn, cứ khổ khẩt Gia-Tuấn mà nói: Trăm lạy Tướng-công.... thứ tha tôi phen nầy lầm phước, nếu ngày sau phạm tội một lần nữa, thời tôi chịu chết cam lòng. Má-như-Long vừa nói vừa khóc sùi sụt, máu bên tai chảy ra dầm áo, bọn Tùng-giả của Má-như-Long thất sắc, rủ nhau trốn chạy một khi, còn hành khách xúm nhau đứng bên, cứ ngồng đầu xem mãi, có người nói: Má-như-Long đùng tay hão hớn, phen nầy đầu vỡ bị thua, sự thắng bại không chừng, chẳng biết sao giải quyết, có kẻ nói: Má như-Long hại người nhiều lắm, chẳng ai dám ha thủ bảo cứu, chẳng ta bị chết trận nầy, bởi sự trời quả báo, lại có người nói: Má-như-Long bị nạn, chắc có Ngưu-ma Vương (Ngưu nhi-Hồ) báo thù, tôi sợ Ngưu ma Vương tới đây, thời ba vị kia (bọn Lương-Kỳ) vô phương đào thoát. Kẻ đó lại có người cải lẽ rằng: Ba vị kia đùng bực Đại anh-hùng, cho nên Má-như-Long đổi thủ không lại, dầu Ngưu-ma-Vương tới đây xung đột, cũng phải bỏ tay chịu chết như Má-như-Long đó thôi, kẻ rồi thì nầy, người nói thì kia, chúng nhơn cứ cải cọ nhau mãi. Bỗng thấy một chàng lạ mặt, ở trong bụi cây nhảy ra, chàng kia chạy tới chỗ cột cửa nhà hàng, là chỗ Má-như-Long bị buộc đầu tại đó, coi bộ chàng mặt đỏ như lửa, cúi đầu cản bên bắp vế Má-như-Long, chàng cắn vào thịt thiệt sâu giỡ ra như cọp cắn một thứ. Má-như-Long bị cắn đau thâu ruột, cứ la «cứu mạng» om sôm, chàng cắn mãi độ mười phút đồng hồ, máu tươi vụt ra cùng miệng, chàng cắn đã rồi nhảy dậy, lên tiếng nộ nạt Má-như-Long rằng: Tặc nhơn kia.... ai đê mấy gặp tao ngày nay vậy, mấy phải giao hoàn vợ tao lại, bằng không thời tao cắn chết mấy bây giờ? Gia-Tuấn chưa hiểu cản đo, liền kêu chàng kia hỏi: Nầy anh.... anh đối với Má-như-Long, có sự thù oán hay sao? Chàng kia đáp: Thưa phải.... tôi có người vợ trên hai mươi tuổi, bị tặc-nhơn kia (Má-như-Long) lén bắt vợ tôi đi, hỏi ra thời tặc-nhơn bắt vợ tôi về nhà, để hiếp cho Ngưu-ma-Vương làm vợ bé, thế mà vợ tôi giữ bề trinh tiết, chẳng chịu nghe lời, tặc-nhơn vì cớ tức mình, đánh vợ tôi thiệt mạng, tôi mất vợ vì tặc-nhơn báo hại, sự oán thù chẳng dám nói ra, bởi tặc-nhơn kia sức mạnh quá chừng, tôi biết sự địch thủ không lại, may đâu sự trời xui khiến, có ba vị dời gót tới đây, nay tặc-nhơn bị bỏ đầu tại chỗ nầy, thiệt nhờ ba vị ra tay trừ tuyệt, chẳng nói rồi đạm chưn một cái, nhảy tới đá Má-như-Long tại chỗ âm-nang, Long ta la lớn một tiếng rồi, cặp mắt của chàng trực thị, (ngó lên), liền đó, Má-như-Long châu thân lạnh ngoắt, lính-hồn về chốn suối vàng, Gia-Tuấn thấy Má-như-Long chết rồi, lại kêu chàng kia hỏi; Tặc-nhơn kia đã chết, anh thỏa lòng báo oán hay chưa? Chàng kia đáp: Má như-Long bị giết, tôi thỏa lòng về sự báo cừu, tôi còn sợ Ngưu-ma Vương tới đây, lại có một vụ xảu ẩu nữa, tôi cầu xin ba vị giết Ngưu-ma-Vương luôn thể, đặng trừ tuyệt đằng phái của tặc-nhơn đi, được vậy thời nhơn dân tại xứ nầy, đều sùng bái ba vị như Thánh Thần một thứ.

(Mời tiếp)

VIN

TONIQUE & BI-NUTRITIF

Du Docteur RIF

Vệ-sanh TỬU của *Lương-y* RIF chế ra

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt cùng là trên hiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm với thấy ngày suôn đã thần mãn, hễ uống rượu nầy vô, thì ắt đặng cỏ lên thành đồng, một mái tươi tốt coi như trẻ, lại mảng hơn xưa.

Còn con nít liệt nhược, đau bà mất máu, có huyết bạch, có chứng, nhưng kẻ hao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẻ lắm bội, da mặt đỏ sáng, tinh thần trên hiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây đường Marins số 190-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie France-Chinois 190-192, Rue des Marins, Cholon.

VIN TONIQUE DU DR RIF

VICHYLAX

Thường thường bởi cớ nầy cớ khác nên đi sống không được, thì trong người thấy khó chịu, có khi đau bụng, nhức đầu, nổi mụt trên mặt là vì những đồ dơ đóng khối trong bụng rồi thành men.

Bởi vậy xổ ngay thì hết. Muốn xổ dễ và sạch thì phải uống thuốc xổ bằng nước như là thứ VICHYLAX vì nó xổ kỹ và đuổi hết những đồ độc trong mình ra.

Annam ưa VICHYLAX hơn hết vì uống nó cũng như uống rượu lì-mô-nát và đã khát. Uống nó không ai nghĩ là uống thuốc vì nó cũng có hơi như là li-mô-nát. Các ngài hãy xổ bằng VICHYLAX thử coi.

Mỗi ve ..... 0$80

Con nít cho uống phần tư ve.

Grande Pharmacie de France

84-90, đường d'Ormay — SAIGON

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

Tiệm chánh ở tại Quảng-đông (Tinh-thành — Đường Đại-Tân

Tiệm ngành ở tại Nam-kỳ Cholon, đường Canton — Môn bài 47, và ở tại Namvang (PNOMPENH) — Đường Praire số 96

Nhị-Thiên-Đường Bổ Phế Thánh dược thủy

Thuốc bổ phế thánh dược thủy rất nên ứng nghiệm như thần, danh tiếng lẫy lừng trong người đều biết, các chứng ho đàng đến ít hết, không sai, tánh thuốc chẳng hàng chẳng táo đã cứu khỏi nhiều người, thật là một thứ thuốc hay thượng hạng độc nhất vô nhị.

Chủ trị những bịnh như sau nầy: Thương phong (cảm gió) sanh ra ho hen, đàm nhiều nhỉ sống, lại huyết ho lao ho lên con nít bị phong hàng, hơi thở nóng nảy, phế sanh lao hít, tê-tiếng, lói tức, sốc hàng hoặc lớn tuổi bình ho, cả thảy các chứng bịnh đó đều đến thuốc nầy thì đặng ảnh hưởng, ăn ngon ngủ ngon rõ ràng là một thứ thuốc hay lạ thường, chẳ g có thuốc nào bì kịp.

Chư tôn trưởng có lòng hạ cố mua dùng, xin hãy nhớ lấy lâm nhìn kỹ nhãn hiệu ông Phật mập của bổn đường có của chúng nơi tôa kẻo lầm thứ giả uống vào thêm hại. Bởi lẽ nầy có kẻ ái tham tâm chế thuốc bày ra, ngoài làm hộp ve, toa, nhãn đồng hịch của bổn đường đem đi bán khắp tỉnh khắp lòng mà gạt thiên hạ.

Cách dùng: Trước khi dùng thuốc phải lắc cái ve cho thuốc trộn đều, mỗi ngày uống bốn lần, người lớn mỗi lần 1 muỗn soupe 3 giờ đồng hồ uống 1 lần, như bịnh giảm thì thuốc cũng phải giảm, con nít từ 1 tới 2 tuổi cho uống 10 giọt từ 2 trổi đến 6 tuổi uống 15 giọt, từ 6 tuổi đến 11 tuổi 20 giọt từ 11 trổi đến 16 tuổi uống nửa muỗn café như chứng bịnh chưa dứt thì cứ uống hoài đến hết bịnh thì thôi, đưng có một bữa uống rồi mới hết nghỉ hóa ra trở nầy sự kiến hiệu của thuốc.

Mỗi ve lớn giá là. . . . . 0$80

Mỗi ve nhỏ giá là. 0 40

DIRECTEUR

LƯƠNG-VĂN-HẬU

Diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce

Ecole pratique de Commerce

(Trường thương-mãi thiệt hành)

7, Rue René Héraud — Saigon-Tânđịnh

NGÀY KHAI TRƯỜNG: 1er AOUT 1930

Tôn chỉ bổn-trường là rèn tập học-sanh thanh-niên nam thành-tài, hầu ra giúp cuộc thương-mãi Việt-Nam mau thạnh vượng. Bổn-trường gia tâm dạy dỗ là cốt ý lấy danh dự cho nhà-trường. Bởi vậy mấy vị giáo-sư của bổn-trường đều là khoa mục xuất thân, thiện nghệ, đã biết học thuyết (la théorie) lại có thiệt hành (la pratique) đã từ cách dạy để mau tấn tới. Bổn-trường lãnh lấm sổ cách theo kiểu thức kiểm thời và đúng luật pháp thương-mãi.

Các khoa học nơi bổn-trường

Cours de Comptabilité Commerciale Commerce appliqué	*Professeur:* Un diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce. (Caissier Comptable d'une Bté Commerciale, Ancien Professeur de Comptabilité.
Cours de Banque	*Professeur:* Un diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce. Chef Service de Comptabilité de Banque.
Cours de Législation Commerciale	*Professeur:* Un diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce. Chef Comptable d'une maison d'Exportation et d'importation.
Cours de sténographie (méthode Aimé Paris) Cours d'Anglais	*Professeur:* Un diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce. Chef Bureau du Service Exportation d'une Sté Anonyme.

Dactylographie — Français Correspondance Commerciale Arithmétique et Algèbre Commerciales, vân vân... Mỗi môn đều có Giáo sư chuyên môn lo dạy.

N. B. — Mỗi khóa học, một tháng 5$00 — Tiền ăn ở tại trường, một tháng 12$00

DẦU CÁ THU

Dầu cá thu là một vị thuốc trong khoa chế thuốc của ước Pháp thường dùng hơn hết.

Vì dầu ấy dùng để chữa những con nít biếng ăn, ẻo ớt, á hư phổi, song phải có dầu tinh khiết và thiệt tốt mới ó công hiệu.

Nhà thuốc Đầu Trâu bán rộng thứ dầu nguyên của hãng ánh cá ở phía bắc nước Pháp ép ra nên khỏi sự dầu pha và ẩu.

Mỗi lít. . . . . 2$50

Nửa lít 1.40

Phần tư lít 0.90

Cũng có thứ dầu cá hướn

Giá mỗi ve. 1 20

Grande Pharmacie de France

84-90, đường d'Ormay — SAIGON

QUÀ — HÓA

Manufacture de Tabacs

NAM-KỲ TRUNG-HUỀ YÊN-THẢO CÔNG-TY

214-224, quai de Belgique — SAIGON

Kính thỉnh đồng-bào ... Nam minh quan cố. Bổn hàng tạo chế yên thảo tại đây, nguyên liệu và nhơn công đều do trong bổn quốc, nên mấy thứ thuốc nầy cho là nội hóa. Ước ao ngài hạ cố cho chúng tôi 1 phần thì bổ ích cho hương minh chứng nầy.

DẦU "CRÉSYL" THIỆT

CRESYL-JE YES

ĐỂ TẨY TRỪ BỊNH OAN — LÀM HẾT HƠI ĐỘC ĐỊA — MÙI HÔI HAM

PHÒNG NGỪA BỊNH OAN

THIỆT HỮU ÍCH

KHÔNG CÓ CHI LINH NGHIỆM BẰNG

Sirop Iodotannique Simple và Sirop Iodotannique Phosphate

Thường có những đứa nhỏ hoặc yếu, hoặc uống dầu cá không đặng, hay uống đặng mà không tiêu, thì người ta cho nó uống SIROP IOTANNIQUE simple hay SIROP IODOTANNIQUE composé để thế cho dầu cá cũng tốt vậy.

Hai thứ thuốc nầy hãng chúng tôi chế bằng thứ thuốc hảo hạng của nhà Bào-chế đại danh bên PARIS gởi qua.

Một lít. . . . . 2$80

Nửa lít 1.50

Phần tư lít. 0.90

Grande Pharmacie de France

84-90, đường d'Ormay — SAIGON